పరమ కరుణామయుడు అపార కృపాశీలుడు అయిన అల్లాహ్ పేరుతో

11. సూరె హూద్ పరిచయం

సూరె హూద్ మక్కాలో అవతరించబడింది. ఇందులో 123 వాక్యాలు. 10 రుకూలు ఉన్నాయి. ఇందులో హూద్ (అ) మరియు అతని జాతి వారి గురించి ప్రస్తావించబడింది. అందువల్ల దీనికి ఈ పేరు పెట్టబడింది. ఇందులో ఇతర ప్రవక్తల ప్రస్తావన కూడా వచ్చింది.

సూరె హూద్ మక్కాలో సూరె యూనుస్ తర్వాత అవతరించింది. కేవలం మూడు వాక్యాలు మాత్రమే మదీనాలో అవతరించబడ్డాయి. ఈ సూరాలో ప్రస్తావించబడిన అంశాలు చాలా ప్రాముఖ్యత గలవి. వీటిని గురించి అబూబకర్ (ర) ఇలా ఉల్లేఖిస్తున్నారు : ఆయన ఇలా అన్నారు : "ఓ దైవప్రవక్తా! తమరు వృద్ధాప్యానికి చేరుకున్నారు." అప్పుడు ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు, "నన్ను హూద్, ముర్సలాత్, అమ్మ యతసాఅలూన్, ఇజష్షమ్సు కువ్విరత్ సూరాలు వృద్ధునిగా చేసివేసాయి." (సహీహ్ తిర్మిజీ – హ.నెం. 3297)

ఎందుకంటే ఇందులో పూర్వ జాతుల సంఘటనలు, వారి తిరుగుబాట్లు, నేరాలు వారిపై దైవశిక్ష, అవతరణ, పరలోకశిక్షల వాగ్దానం మొదలైన అంశాలు ఉన్నాయి. మక్కా అవిశ్వాసులకు వీరి నుండి గుణపాఠం నేర్చుకోవాలని సందేశం ఇవ్వబడింది. ఇందులో కఠినంగా హెచ్చరించడం జరిగింది. ప్రవక్త (స) దీన్ని ఎప్పుడు పఠించినా ఆయన మనోమస్తిష్కాలపై కాస్త అధికంగానే ప్రభావం చూపేది. మక్కా జీవితంలో మక్కా ప్రజల దుర్మార్గం, అల్లాహ్‌కు వ్యతిరేకంగా వారి తిరుగుబాటు మరియు ఖుర్ఆన్, ఇస్లాంల పట్ల హేళనగా ప్రవర్తించడం ఇవన్నీ చూసి ఎక్కడ మక్కా ప్రజలపై దైవశిక్ష అవతరిస్తుందోనని భయపడేవారు. దైవప్రవక్త (స) ప్రచారం చేస్తున్న ఏకదైవారాధనను తిరస్కరిస్తే జరిగే విపత్కర పరిణామాలను గురించి హెచ్చరించటం దీని ముఖ్య ఉద్దేశం.

11. హూద్

ఆయత్‌లు : 123 **అవతరణ : మక్కాలో**

పరమ కరుణామయుడు అపార కృపాశీలుడు అయిన
అల్లాహ్ పేరుతో

(1) అలిఫ్ లామ్ రా. నిర్ధిష్ఠమైన, సవివరమైన వాక్యాలు గల గ్రంథం, వివేకవంతుడూ, అన్నీ తెలిసినవాడి తరఫు నుండి. (2) మీరు అల్లాహ్ తప్ప ఇతరులెవ్వరినీ ఆరాధించకండి. నేను ఆయన తరఫు నుండి మిమ్మల్ని హెచ్చరించేవాణ్ణి, శుభవార్తలు అందజేసేవాణ్ణి. (3) మరియు మీరు మీ ప్రభువును క్షమాభిక్ష కోరండి. ఆయన వైపునకు మరలి రండి. ఆయన ఒక నిర్ణీత కాలం వరకూ మీకు మంచి జీవిత సామగ్రిని అనుగ్రహిస్తాడు. అనుగ్రహాలకు అర్హులైన ప్రతివారికీ ఆయన తన అనుగ్రహాలు ప్రసాదిస్తాడు. కాని ఒకవేళ మీరు విముఖులైతే ఒక అతి భయంకరమైన దినం నాటి శిక్షకు గురిఅవుతారేమోనని నేను భయపడుతున్నాను. (4) మీరందరూ అల్లాహ్ వైపునకే మరలవలసి ఉన్నది. ఇంకా ఆయన ప్రతిదీ చేయగల సమర్థుడు. (5) చూడండి, అతని నుండి దాక్కుందామని వారు తమ వక్షములను తిప్పుకుంటున్నారు. జాగ్రత్త! వారు బట్టలతో తమను తాము కప్పుకున్నప్పటికీ, అల్లాహ్ వారి గుప్త విషయాలనూ ఎరుగును. వారి బహిరంగ విషయాలనూ ఎరుగును. ఆయన హృదయాలలో ఉన్న రహస్యాలను కూడా ఎరుగును.

آيَاتُهَا 123 | 11 سُوْرَةُ هُوْدٍ مَكِّيَّةٌ | رُكُوْعَاتُهَا 10

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ ۚ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ ﴿1﴾
اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۙ ﴿2﴾
وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ﴿3﴾
اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿4﴾
اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿5﴾

1 – 5 వాక్యాల వ్యాఖ్యానం

1 : ఇవి అరబీ అక్షరాలు. వీటి అర్థం కేవలం అల్లాహ్‌కు మాత్రమే తెలుసు. ఇందులో బోధనలు, హితోపదేశాలు, సంఘటనలు, విశ్వాసాలు, నియమాలు, సుగుణాలు మొదలైనవి వివరించబడి ఉన్నట్లు పూర్వగ్రంథాలలో కానరాదు. అంటే వివేకపూరితమైన వాక్యాలు. వీటి ఆచరణ ద్వారానే మానవుడు చెడు పరిణామాల నుండి తప్పించుకోగలుగుతాడు.

3 : ఈ వాక్యంలో జీవిత సామగ్రి అని సంబోధించడం జరిగింది. ఒకవేళ పరలోకాన్ని మరచి ఇహలోక

వాంఛలో పడితే అది మోసపూరిత సామగ్రి అవుతుంది. ఎందుకంటే దీని అంతం నరకమే. జీవిత సామగ్రిని ఉపయోగిస్తూ పరలోకం కొరకు సిద్ధమయ్యే వ్యక్తికి ఈ సామగ్రి అనుగ్రహంగా పరిణమిస్తుంది. ఆయన అల్లాహ్ ఆదేశాల మేరకు అమలుచేస్తాడు. పెద్దదినం అంటే తీర్పు దినం.

5 : దీని అవతరణ సందర్భాన్ని గురించి వ్యాఖ్యానకర్తల్లో భిన్నాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. అయితే బుఖారీ హదీసు, సూరె హూద్ వ్యాఖ్యానం ద్వారా తెలిసేదేమిటంటే సిగ్గు వల్ల కాలకృత్యాల సమయంలో, భార్యతో సంభోగ సమయంలో నగ్నత్వాన్ని ఇష్టపడేవారు కారు. అల్లాహ్ తమను చూస్తున్నాడని, తమ మర్మాంగాలను దాచుకోవడానికి తమ ఛాతీలను వెడల్పుగా చేసేవారు. అల్లాహ్ వారిని రాత్రివేళల్లో కూడా చూస్తున్నాడనీ, రహస్యాలు కూడా తెలిసినవాడనీ సెలవియ్యబడింది. సిగ్గు మంచిదే అయినా అందులో అతిగా ప్రవర్తించడం మంచిది కాదు. మానవుడు నగ్నంగా ఉన్నా దుస్తుల్లో ఉన్నా, అల్లాహ్ ఎల్లప్పుడూ చూస్తున్నాడు. అసలు విషయమేమంటే మనిషి సత్కార్యాలకు చేరువగా, పాపాలకు దూరంగా జీవితం గడపాలి.

وَمَا مِنۡ دَآبَّةٍ فِى الۡاَرۡضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزۡقُهَا
وَيَعۡلَمُ مُسۡتَقَرَّهَا وَمُسۡتَوۡدَعَهَا‌ؕ كُلٌّ فِىۡ
كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ ﴿6﴾

(6) భూమిపై సంచరించే ప్రతి ప్రాణి ఉపాధి బాధ్యత అల్లాహ్‌పైనే ఉంది. ఆ ప్రాణి ఎక్కడ నివసిస్తుందో, ఎక్కడకు చేర్చబడనున్నదో ఆయనకు తెలుసు. సమస్తమూ ఒక స్పష్టమైన గ్రంథంలో వ్రాయబడి ఉంది.

وَهُوَ الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ فِىۡ سِتَّةِ
اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرۡشُهٗ عَلَى الۡمَآءِ لِيَبۡلُوَكُمۡ اَيُّكُمۡ
اَحۡسَنُ عَمَلًا‌ؕ وَلَئِنۡ قُلۡتَ اِنَّكُمۡ مَّبۡعُوۡثُوۡنَ
مِنۡۢ بَعۡدِ الۡمَوۡتِ لَيَقُوۡلَنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنۡ هٰذَاۤ
اِلَّا سِحۡرٌ مُّبِيۡنٌ ﴿7﴾

(7) మీలో ఎవడు సత్కార్యాలు చేస్తాడో మిమ్మల్ని పరీక్షించాలని, ఆకాశాలనూ, భూమినీ, ఆరు దినాలలో సృష్టించినవాడు ఆయనే, అప్పుడు ఆయన సింహాసనం నీళ్ళపై ఉండేది. ఓ ప్రవక్తా! ఒకవేళ నీవు వారితో "ప్రజలారా! మరణించిన తరువాత మీరు మళ్ళీ లేపబడతారు" అని అంటే అవిశ్వాసులు తక్షణం "ఇది స్పష్టమైన ఇంద్రజాలం" అని అంటారు.

وَلَئِنۡ اَخَّرۡنَا عَنۡهُمُ الۡعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعۡدُوۡدَةٍ
لَّيَقُوۡلُنَّ مَا يَحۡبِسُهٗ‌ؕ اَلَا يَوۡمَ يَاۡتِيۡهِمۡ لَيۡسَ
مَصۡرُوۡفًا عَنۡهُمۡ وَحَاقَ بِهِمۡ مَّا كَانُوۡا بِهٖ
يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿8﴾ ع 1/8/1

(8) ఒకవేళ మేము వారి శిక్షను ఒక నిర్ణీత వ్యవధి వరకు వాయిదా వేస్తే అసలు దానిని ఏ వస్తువు పట్టి ఆపుతోంది? అని అంటారు. వినండి, ఆ శిక్షా సమయం వచ్చే రోజున దానిని ఎవరూ మరలించ లేరు. వారు ఎగతాళి చేస్తూ ఉన్నదే వారిని చుట్టుముట్టుతుంది.

وَلَئِنۡ اَذَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ مِنَّا رَحۡمَةً ثُمَّ نَزَعۡنٰهَا
مِنۡهُ‌ۚ اِنَّهٗ لَيَـئُوۡسٌ كَفُوۡرٌ ﴿9﴾

(9) ఒకవేళ మేము మానవునికి మా కారుణ్యాన్ని ప్రసాదించి, తరువాత అది అతనికి లేకుండా చేస్తే అతడు నిరాశ చెందుతాడు. కృతఘ్నుత చూపుతాడు.

وَلَئِنۡ اَذَقۡنٰهُ نَعۡمَآءَ بَعۡدَ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُ لَيَقُوۡلَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّىۡ‌ؕ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوۡرٌ ۙ ﴿10﴾

(10) ఆపదలన్నీ తొలగిన తరువాత ఒకవేళ మేము అతనికి అనుగ్రహాన్ని రుచి చూపిస్తే "కష్టాలన్నీ నా నుండి తొలగిపోయాయి" అని అంటాడు. అతడు ఉబ్బి తబ్బిబ్బైపోతాడు. బీరాలు పోతాడు.

اِلَّا الَّذِيۡنَ صَبَرُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ‌ؕ اُولٰٓـئِكَ
لَهُمۡ مَّغۡفِرَةٌ وَّاَجۡرٌ كَبِيۡرٌ ﴿11﴾

(11) అయితే ఓర్పు వహించేవారూ, సత్కార్యాలు చేసేవారు మాత్రం అలా చేయరు. వారికొరకే క్షమాపణ మరియు గొప్ప ప్రతిఫలం గలవు.

https://teluguislam.net/quran/

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعۡضَ مَا يُوۡحٰۤى اِلَيۡكَ وَضَآئِقٌۢ بِهٖ
صَدۡرُكَ اَنۡ يَّقُوۡلُوۡا لَوۡلَاۤ اُنۡزِلَ عَلَيۡهِ كَنۡزٌ اَوۡ جَآءَ
مَعَهٗ مَلَكٌ ؕ اِنَّمَاۤ اَنۡتَ نَذِيۡرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ
وَّكِيۡلٌ ؕ ﴿12﴾
اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰٮهُ ؕ قُلۡ فَاۡتُوۡا بِعَشۡرِ سُوَرٍ
مِّثۡلِهٖ مُفۡتَرَيٰتٍ وَّادۡعُوۡا مَنِ اسۡتَطَعۡتُمۡ مِّنۡ
دُوۡنِ اللّٰهِ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿13﴾
فَاِلَّمۡ يَسۡتَجِيۡبُوۡا لَـكُمۡ فَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّمَاۤ اُنۡزِلَ
بِعِلۡمِ اللّٰهِ وَاَنۡ لَّاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلۡ اَنۡتُمۡ
مُّسۡلِمُوۡنَ ﴿14﴾
مَنۡ كَانَ يُرِيۡدُ الۡحَيٰوةَ الدُّنۡيَا وَزِيۡنَتَهَا نُوَفِّ
اِلَيۡهِمۡ اَعۡمَالَهُمۡ فِيۡهَا وَهُمۡ فِيۡهَا لَا
يُبۡخَسُوۡنَ ﴿15﴾
اُولٰٓـئِكَ الَّذِيۡنَ لَـيۡسَ لَهُمۡ فِى الۡاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوۡا فِيۡهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوۡا
يَعۡمَلُوۡنَ ﴿16﴾
اَفَمَنۡ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنۡ رَّبِّهٖ وَيَتۡلُوۡهُ شَاهِدٌ
مِّنۡهُ وَمِنۡ قَبۡلِهٖ كِتٰبُ مُوۡسٰۤى اِمَامًا وَّرَحۡمَةً ؕ
اُولٰٓـئِكَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِهٖ ؕ وَمَنۡ يَّكۡفُرۡ بِهٖ مِنَ
الۡاَحۡزَابِ فَالنَّارُ مَوۡعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِىۡ مِرۡيَةٍ
مِّنۡهُ اِنَّهُ الۡحَـقُّ مِنۡ رَّبِّكَ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿17﴾

(12) ఓ ప్రవక్తా! నీకు వహీ ద్వారా తెలుపబడుతున్న విషయాలలో దేన్నీ విడిచిపెట్టకు. వారు “ఈ వ్యక్తిపై ఏదైనా నిధి ఎందుకు దింపబడలేదు? లేదా ఇతనితో పాటు దైవదూత ఎవరైనా ఎందుకు రాలేదు?” అని అంటారని నీవు మనస్తాపానికి గురికాకూడదు. నీవు కేవలం హెచ్చరించేవాడవు మాత్రమే. ఆపై అన్నింటికీ అల్లాహ్‌యే బాధ్యుడు. (13) ప్రవక్తయే స్వయంగా ఈ గ్రంథాన్ని కల్పించాడని వారు అంటున్నారా? ఇలా అను : “ఒకవేళ మీరు సత్యవంతులే అయితే ఇటువంటి పది సూరాలను మీరు రచించి తీసుకురండి, అల్లాహ్‌ను వదలి ఇతరులెవ్వరినైనా పిలుచుకోండి. (14) ఒకవేళ వారు మీ సవాలును స్వీకరించకపోతే, ఈ గ్రంథం అల్లాహ్ జ్ఞానం ద్వారా అవతరించిందని, అల్లాహ్ తప్ప మరొక ఆరాధ్యుడు లేడని తెలుసుకోండి. ఇప్పుడైనా మీరు శిరసావహిస్తారా?” (15) కేవలం ఈ ప్రాపంచిక జీవితాన్ని, దాని ఆకర్షణలనూ కోరుకునేవారు చేసిన సత్కార్యాలకు పూర్తి ప్రతిఫలాన్ని మేము వారికి ఇక్కడే ఇచ్చివేస్తాము. ఇందులో వారికి ఎలాంటి కొరతా జరుగదు. (16) అయితే పరలోకంలో వారికి అగ్ని తప్ప మరేమీ ఉండదు. వారు ప్రపంచంలో చేసినదంతా మట్టిలో కలసిపోతుంది. వారు చేసినవన్నీ మిధ్యగానే ఉండిపోతాయి. (17) ఒక వ్యక్తి తన ప్రభువు తరఫు నుండి వచ్చిన ఒక స్పష్టమైన నిదర్శనాన్ని కలిగి ఉన్నాడు. ఆపై ప్రభువు తరఫు నుండి ఒక సాక్ష్యం కూడా వచ్చింది. ఆ వ్యక్తికి పూర్వం మార్గదర్శకంగా, కారుణ్యంగా వచ్చిన మూసా గ్రంథం కూడా ఉన్నది. అటువంటి ప్రజలు దానిని విశ్వసిస్తారు. మానవ వర్గాలలో ఏ వర్గమైనా సరే దానిని తిరస్కరిస్తే దానికి వాగ్దానం చెయ్యబడిన నివాస స్థానం నరకం. కనుక ఓ ప్రవక్తా! దాని విషయంలో నీవు ఎలాంటి అనుమానానికీ గురికావద్దు. నిశ్చయంగా అది నీ ప్రభువు తరఫు నుండి వచ్చిన సత్యము. కాని చాలామంది విశ్వసించరు.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ
يُعْرَضُوْنَ عَلٰی رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ
الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰی رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَی
الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿18﴾
الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا
عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿19﴾
اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِی الْاَرْضِ وَمَا
كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ۘ يُضٰعَفُ
لَهُمُ الْعَذَابُ ؕ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ
وَمَا كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ ﴿20﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿21﴾
لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿22﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا
اِلٰی رَبِّهِمْ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿23﴾
مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ كَالْاَعْمٰی وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ
وَالسَّمِيْعِ ؕ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿24﴾ ع 2 16 2

(18) అల్లాహ్‌కు అసత్యాన్ని అంటగట్టేవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడెవరు? అటువంటి వారు అల్లాహ్ సమక్షంలో హాజరవుతారు. తమ ప్రభువుకు అసత్యాన్ని అంటగట్టిన వారు వారే అని అప్పుడు సాక్షులు సాక్ష్యం చెబుతారు. వినండి! అల్లాహ్ శాపం దుర్మార్గులపై పడుగాక! (19) వారు దైవమార్గం నుంచి (జనుల్ని) ఆపుతారు. అందుకే వక్రీకరణ కోసం వెతుకుతున్నారు. వారే పరలోకాన్ని త్రోసిపుచ్చేవారు. (20) వారు భూమిపై అల్లాహ్‌ను నిస్సహాయునిగా చేయలేకపోయారు. అల్లాహ్‌కు వ్యతిరేకంగా వారిని రక్షించేవాడు కూడా లేకుండా పోయాడు. వారికి ఇప్పుడు రెట్టింపు శిక్ష పడుతుంది. ఎందుకంటే వారు ఎవరి మాటనూ వినేవారు కారు. స్వయంగా వారికి ఏ విషయమూ తట్టేది కాదు. (21) తమను తాము నష్టానికి గురి చేసుకున్న వారూ, తాము కల్పించిన దానినంతా కోల్పోయిన వారూ వారే. (22) వారు పరలోకంలో అందరికంటే అధికంగా నష్టపోవటం తథ్యం. (23) నిస్సందేహంగా సత్కార్యాలు చేసినవారూ, తమ ప్రభువుకే అంకితమైపోయినవారూ, నిశ్చయంగా స్వర్గానికి పోతారు. వారు స్వర్గంలోనే శాశ్వతంగా ఉంటారు. (24) ఈ ఉభయ పక్షాల పోలిక ఇలా ఉంది – ఒకడు గ్రుడ్డివాడు, చెవిటివాడు, ఇంకొకడు చూడగలిగేవాడు, వినగలిగేవాడూ – వారిద్దరూ సమానులా? మీరు గుణపాఠాన్ని గ్రహించరా?

హూద్ సూరా 6 –24

6 : అంటే, ఎన్నో జీవులు, ప్రాణులు ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నాయి. అవి తమ ఆహారాన్ని మోసుకొని తిరగవు. మీకూ, వాటికీ ఆహారం ఇచ్చేవాడు ఆ అల్లాహ్ మాత్రమే. ఉమర్ (ర) ఇలా ఉల్లేఖించారు : ప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారు – ఒకవేళ మీరు అల్లాహ్‌ను నమ్మేవిధంగా నమ్మితే పక్షులకు ఆహారం ప్రసాదించినట్లే మీకూ ప్రసాదించటం

జరుగుతుంది. అవి ఉదయం ఖాళీ కడుపులతో వెళ్తాయి. సాయంత్రం కడుపులు నింపుకొని వస్తాయి. ఏ విధంగా పక్షులు ఆహారం కోసం తమ గూళ్లను వదలి వెళ్తాయో అదేవిధంగా మానవుడు కూడా ఉపాధికోసం ప్రయత్నించడం తప్పనిసరి.

కరువు కాటకాల వల్ల వేలాది మంది మరణిస్తారు. ఎందుకంటే మానవుల్లోని ఒక వర్గం వారు ఆహార ధాన్యాలను వనరులను తమ గుప్పెట్లో ఉంచుకొని ఇతరులకు అవి అందకుండా చేస్తారు. లేదా దైవశిక్షకు గురవుతారు. ఇబ్నె అబ్బాస్ (ర) ఉల్లేఖనం ప్రకారం మానవుడు అధికంగా నివసించే ప్రాంతం “ముస్తఖిర్” గానూ ఎక్కడ ఖననం చేయబడతాడో దాని “ముస్తవ్ దఅ”గానూ అనబడుతుంది. (తైసీరుర్రహ్మాన్)

7 : ఈ వాక్యానికి ఈ క్రింది హదీసు ద్వారా మద్దతు లభిస్తుంది. అబూ హురైరా (ర) ఇలా ఉల్లేఖిస్తున్నారు – “ప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారు – “అల్లాహ్ కుడి చేయి నిండి ఉంది. ఎంత ఖర్చు చేసినా అది తరగదు. భూమ్యాకాశాలు సృష్టించినప్పటి నుండి ఎంతో ఖర్చు చేసాడు. అల్లాహ్ కుడి చేతిలో ఉన్నదీ ఏమాత్రం తరగలేదు. అల్లాహ్ సింహాసనం నీటిపై ఉండేది. ఆయన రెండో చేతిలో కూడా వరప్రసాదముండేది. లేదా స్వాధీనముండేది. అల్లాహ్ కొందరికి ఉన్నతిని ప్రసాదిస్తాడు. కొందరిని అధోగతికి చేరుస్తాడు. (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.7419)

ఇమ్రాన్ బిన్ హుసైన్ (ర) ఇలా ఉల్లేఖిస్తున్నారు – ప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారు – “అల్లాహ్ ఉన్నాడు, అతనికి ముందు ఏ వస్తువూ ఉండేది కాదు. అల్లాహ్ సింహాసనం నీటిపై ఉండేది. అల్లాహ్ ప్రతి విషయాన్ని సురక్షిత ఫలకంపై వ్రాసి ఉంచాడు. ఆ తరువాత భూమ్యాకాశాలను సృష్టించాడు.” (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం. 2953)

ఒక హదీసులో ఇలా ఉంది : “అల్లాహ్తఆలా భూమ్యాకాశాలను సృష్టించడానికి యాభై వేల సంవత్సరాలకు ముందు సృష్టితాల జాతకం వ్రాసాడు. అప్పుడు అల్లాహ్ సింహాసనం నీటిపై ఉండేది.” (సహీహ్ ముస్లిం – హ.నెం.4797)

అంటే భూమ్యాకాశాలు ఒక ఉద్దేశంతో సృష్టించబడ్డాయి. మానవుల్లో, జిన్నుల్లో ఎవరు ఎక్కువ సత్కార్యాలు చేస్తారో చూద్దామని. అల్లాహ్ ప్రీతి కోసం చేసేది సత్కార్యం అవుతుంది. ప్రవక్త సాంప్రదాయం ప్రకారం చేసేదీ సత్కార్యం అవుతుంది.

10 : అంటే, తన వద్ద ఉన్న వాటిపట్ల అహంకారంగా ప్రవర్తిస్తాడు. ఇతరులను చిన్న చూపు చూస్తాడు. అయితే విశ్వాసులు మాత్రం ఇలాంటి దుర్గుణాలకు దూరంగా ఉంటారు.

11 : అంటే, విశ్వాసులు సుఖదుఃఖాలలో ఎల్లప్పుడూ అల్లాహ్కు విధేయులై ఉంటారు. ఒక హదీసులో ఇలా ఉంది – “ప్రవక్త (స) ప్రమాణం చేసి ఇలా అన్నారు, ‘ఎవరి చేతిలో నా ప్రాణం ఉందో ఆయనపై ప్రమాణం చేసి చెబుతున్నాను. అల్లాహ్ విశ్వాసి కొరకు ఏమి చేసినా అతని మంచి కొరకే చేస్తాడు. అతనికి సౌఖ్యం ప్రాప్తిస్తే కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటాడు. తద్వారా అతనికి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. కష్టాలకు గురయితే సహనం పాటిస్తాడు. దీనివల్ల అతనికి పుణ్యఫలం లభిస్తుంది. ఇది కేవలం విశ్వాసికే లభిస్తుంది. (సహీహ్ ముస్లిం – హ.నెం.5210)

ఇంకో హదీసులో ఇలా ఉంది : “విశ్వాసికి ఏ నష్టం వాటిల్లినా చివరికి ముల్లు గుచ్చుకున్నా దానికి బదులుగా అల్లాహ్ అతని పొరపాట్లను మన్నించి వేస్తాడు. (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం. 5210) (అహ్సనుల్ బయాన్).

13 : మక్కా అవిశ్వాసులు ప్రవక్త (స) సందేశ ప్రచారం పట్ల ఎగతాళి చేసేవారు. ఖుర్ఆన్ పఠించి వినిపిస్తే ఇది నువ్వు కల్పించినదే అని హేళన చేసేవారు. ఈ వాక్యంలో ఇది ఒకవేళ కల్పించిందే అయితే మీరు కూడా ఇలాంటి దాన్ని కల్పించి తీసుకురండీ, దీనికోసం మీ దైవాల సహాయం తీసుకోండి అని ఛాలెంజీ చేయబడింది.

15, 16 : వాస్తవాల్ని తిరస్కరిస్తున్న వారికి ప్రాపంచిక భోగభాగ్యాలు లభిస్తున్నాయని అహంకారానికి గురికారాదని, విశ్వాసులు వాటిని చూసి నిరాశకు గురి కారాదని చెప్పబడింది. ప్రాపంచిక వ్యవహారాల పట్ల అల్లాహ్ విధానం ఇలాగే ఉంటుంది. మానవుని కర్మను బట్టి ప్రతిఫలం ఉంటుంది. అంటే పొలం దున్ని మంచి విత్తనాలు వేస్తే పంట బాగా పండుతుంది. కృషి సరిగ్గా లేకపోతే ఫలితం కూడా సరిగా ఉండదు. అయితే ఇలాంటి వ్యక్తికి పరలోకంలో ఏమీ ఉండదు. ఇలాంటి వ్యక్తి కార్యాలన్నీ వృధా అవుతాయి. వాటివల్ల ఎలాంటి లాభం చేకూరదు.

17 : తమ ప్రభువు నుండి సాక్ష్యాధారాలపై ఉన్నవారు సత్యమార్గంపై ఉన్నారు. ఇలాంటి వారు అహంకారులుగా ప్రవర్తించరు. వీరికి అల్లాహ్ మార్గదర్శకత్వం లభిస్తుంది. వీరే తప్పకుండా సాఫల్యం పొందుతారు.

18 : ఈ వాక్యంలో అల్లాహ్‌పై అసత్యాలను అంటగట్టేవాడికంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవడూ లేడని తెలియజేయబడింది. విశ్వాసి సాక్ష్యాధారాల ప్రకారం అనుసరిస్తాడు. అవిశ్వాసి అపనిందలు, అసత్యాలు, అనుమానాలను అనుసరిస్తాడు. అందువల్ల ఇద్దరి మార్గాలూ వేరుగా ఉన్నాయి. ఒకరు అల్లాహ్ ప్రసాదించిన బుద్ధిబలాన్ని ఉపయోగించి విశ్వసించాడు. మరొకడు సత్యాన్ని తిరస్కరించేవాడు. (తర్జుమానుల్ ఖుర్ఆన్). క్రింద పేర్కొనబడిన హదీసు కూడా దీన్ని సమర్థిస్తుంది. సఫ్వాన్ బిన్ మహ్‌రిజ్ ఇలా ఉల్లేఖిస్తున్నారు – అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ఉమర్ (ర) తవాఫ్ చేస్తున్నప్పుడు ఒక వ్యక్తి ముందుకు వచ్చి ఇలా అన్నాడు : “ఓ అబూ అబ్దుర్రహ్మాన్! తమరు ప్రవక్త (స) నుండి నజ్వా (గుసగుసలు) కు సంబంధించి ఏమైనా విన్నారా?” ఇబ్నె ఉమర్ (ర), నేను ప్రవక్త (స) నుండి విన్నానని ఇలా అన్నారు, “విశ్వాసిని అతని ప్రభువు వద్దకు పిలవడం జరుగుతుంది. హిషామ్ వివరణ ప్రకారం విశ్వాసి తన ప్రభువుకు చాలా చేరువవుతాడు. అప్పుడు తాను చేసిన పాపాలు ఒప్పుకుంటాడు. అల్లాహ్ ఇలా అంటాడు, “నీవు చేసిన ఆ పాపకార్యం గుర్తుందా?” అప్పుడు విశ్వాసి నాకు గుర్తుందని రెండుసార్లు అంటాడు. అప్పుడు అల్లాహ్ ఇలా అంటాడు – “నేను ప్రపంచంలోనే పాపాల్ని మరుగుపరిచాను. ఇంకా ఈనాడు నిన్ను నేను క్షమిస్తున్నాను.” తరువాత అతని కార్యాల చిట్టా మూసివేయబడుతుంది. దీనికి భిన్నంగా అవిశ్వాసుల పట్ల కఠినంగా ప్రవర్తించబడుతుంది. వారి గురించి బహిరంగంగా “వీరే అల్లాహ్‌పై అసత్యాలను కల్పించారు, ఇంకా వినండి, దుర్మార్గులపై అల్లాహ్ శాపం పడుగాక!” అని ప్రకటించబడుతుంది. (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం. 685) (అహ్‌సనుల్ కలామ్)

20 : ఈ వాక్యంలో అల్లాహ్‌పై అసత్యాలను కల్పించే అవిశ్వాసులను, విగ్రహారాధకులను తీర్పు దినానికి ముందే అల్లాహ్ శిక్షించగలడని పేర్కొనబడింది. వారిని ఆ శిక్ష నుండి రక్షించగలవాడెవ్వడూ ఉండడని తెలియజేయబడింది. ఆ తరువాత ఇహలోకంలో వారికి శిక్షించక పోవటం పరలోకంలో వారికి రెట్టింపు శిక్ష ఇవ్వడానికేనని తెలియజేయబడింది. ఎందుకంటే వారు ఇస్లాం పట్ల, ముస్లిముల పట్ల శత్రుభావంతో, నీచభావంతో ఎంత కఠినంగా ప్రవర్తించారంటే సత్య సందేశం వినటానికే అసలు సిద్ధపడేవారు కారు. ఇంకా అల్లాహ్ వాక్యాలపై చింతన చేసేవారు కారు.

21, 22 : అవిశ్వాసులు, విగ్రహారాధకులు అల్లాహ్‌ను వదలి అసత్యపు భాగస్వాములను కల్పించి తమను తామే నష్టానికి గురిచేసుకున్నారు. ఈ విగ్రహాలు వారికి ఏమాత్రం పనికి రావని ఇంకా పరలోకంలో అందరికంటే అధికంగా నష్టపోయేవారు వీరే అని, వారి నివాసం నరకం అవుతుందని ఒక్క నిమిషం కూడా వారిని వదలిపెట్టటం జరగదని తెలియజేయబడింది. అల్లాహ్ మనల్ని నరకశిక్ష నుండి రక్షించుగాక! ఆమీన్.

24 : అంధులు, చెవిటివారు – కళ్ళు ఉన్నవారు, చెవులు ఉన్నవారు సమానం కాజాలరని తెలియజేయబడింది. వీరు ఎలా సమానులు కారో అదేవిధంగా ఐహిక వాంఛ గలవారు పరలోక వాంఛగలవారు ఎంతమాత్రం సమానులు కాజాలరు. (తైసీరుర్రహ్మాన్)

وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا نُوۡحًا اِلٰى قَوۡمِهٖۤ اِنِّىۡ لَـكُمۡ نَذِيۡرٌ
مُّبِيۡنٌ ۙ ﴿25﴾

(25) మేము నూహ్ (అ) ను అతని జాతి వైపునకు పంపాము. "నేను మిమ్మల్ని స్పష్టంగా హెచ్చరిస్తున్నాను.

اَنۡ لَّا تَعۡبُدُوۡۤا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّىۡۤ اَخَافُ عَلَيۡكُمۡ
عَذَابَ يَوۡمٍ اَلِيۡمٍ ﴿26﴾

(26) అల్లాహ్‌ను తప్ప ఇతరులెవ్వరినీ ఆరాధించకండి. మీపై ఒక రోజున బాధాకరమైన శిక్ష వచ్చిపడుతుందని నేను భయపడుతున్నాను" (అని అతను చెప్పాడు).

فَقَالَ الۡمَلَاُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مِنۡ قَوۡمِهٖ مَا نَرٰٮكَ
اِلَّا بَشَرًا مِّثۡلَنَا وَمَا نَرٰٮكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيۡنَ
هُمۡ اَرَاذِلُـنَا بَادِىَ الرَّاۡىِ ۚ وَمَا نَرٰى لَـكُمۡ
عَلَيۡنَا مِنۡ فَضۡلٍۭ بَلۡ نَظُنُّكُمۡ كٰذِبِيۡنَ ﴿27﴾

(27) అతని సందేశాన్ని తిరస్కరించిన అతని జాతి నాయకులు ఇలా అన్నారు : "మా దృష్టిలో నీవు కేవలం మావంటి ఒక మానవుడు తప్ప మరేమీ కావు. అదీగాక మా జాతిలో అల్పులైనవారే ఆలోచించకుండా నిన్ను అనుసరించటాన్ని మేము చూస్తూనే ఉన్నాము. మీరు మాకంటే మెరుగుగా ఉన్నట్లు మాకు కనిపించటం లేదు. పైగా మేము నిన్ను అసత్యవాదిగా భావిస్తున్నాము.

قَالَ يٰقَوۡمِ اَرَءَيۡتُمۡ اِنۡ كُنۡتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنۡ
رَّبِّىۡ وَاٰتٰٮنِىۡ رَحۡمَةً مِّنۡ عِنۡدِهٖ فَعُمِّيَتۡ عَلَيۡكُمۡ ؕ
اَنُلۡزِمُكُمُوۡهَا وَاَنۡتُمۡ لَهَا كٰرِهُوۡنَ ﴿28﴾

(28) అతను ఇలా అన్నాడు : "నా జాతి సోదరులారా! కొంచెం ఆలోచించండి. ఒకవేళ నేను నా ప్రభువు తరఫు నుండి వచ్చిన ఒక స్పష్టమైన సూచనపై ఉండి ఉంటే, ఆయన నాకు తన కారుణ్యం కూడా ప్రసాదిస్తే, కాని అది మీకు కనిపించకపోతే, మీరు నమ్మటానికి సిద్ధంగా లేకపోయినా మేము దానిని మీపై బలవంతంగా ఎలా రుద్దగలము? (29) "ఓ నా జాతి ప్రజలారా! ఈ సేవకు నేను మీ నుండి ధనమేమీ కోరటం లేదు. నాకు ప్రతిఫలం ఇవ్వటం అల్లాహ్ బాధ్యత. నా మాటను విశ్వసించిన వారిని నేను గెంటివెయ్యలేను. స్వయంగా వారే తమ ప్రభువు సన్నిధానానికి వెళ్ళనున్నారు. అయితే నేను మిమ్మల్ని అజ్ఞానులుగా చూస్తున్నాను.

وَيٰقَوۡمِ لَاۤ اَسۡـئَلُكُمۡ عَلَيۡهِ مَالًا ؕ اِنۡ اَجۡرِىَ اِلَّا
عَلَى اللّٰهِ وَمَاۤ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا ؕ اِنَّهُمۡ
مُّلٰقُوۡا رَبِّهِمۡ وَلٰـكِنِّىۡۤ اَرٰٮكُمۡ قَوۡمًا
تَجۡهَلُوۡنَ ﴿29﴾

(30) “నా జాతి వారలారా! ఒకవేళ నేను వారిని తరిమివేస్తే, అల్లాహ్ శిక్ష నుండి నన్ను రక్షించటానికి ఎవరు వస్తారు? మీరు ఈ మాత్రం కూడా అర్థం చేసుకోరా?

(31) నా వద్ద అల్లాహ్ నిధులున్నాయని నేను మీతో చెప్పటం లేదే. నాకు అగోచర జ్ఞానం ఉందని కూడా అనటం లేదే! నేను దైవదూతనని కూడా చెప్పటం లేదుకదా! మీ కళ్ళు చిన్నచూపు చూస్తున్న వారికి అల్లాహ్ ఏ శుభాన్ని ప్రసాదించడని కూడా నేను అనటం లేదు. వారి మనస్సులలో ఏమి ఉందో అల్లాహ్‌కే బాగా తెలుసు. ఒకవేళ నేను ఏదైనా అంటే నేను దుర్మార్గుడనే. (32) వారు ఇలా అన్నారు – “ఓ నూహ్! నీవు మాతో వాదించావు. ఎన్నోసార్లు వాదించావు. నీవు సత్యవంతుడవే అయితే దేన్ని గురించి బెదిరిస్తున్నావో ఆ శిక్షను తీసుకురా.”

(33) నూహ్ ఇలా అన్నాడు – “దానిని అల్లాహ్‌యే తీసుకువస్తాడు, ఆయన కోరితే. దానిని నిరోధించే శక్తి మీకు లేదు. (34) అల్లాహ్‌యే మిమ్మల్ని మార్గభ్రష్టులుగా చెయ్యాలని సంకల్పించుకున్నప్పుడు నేను మీ శ్రేయస్సును ఎంత కోరినా నా శ్రేయోభిలాష మీకు ఏ లాభాన్ని చేకూర్చదు. ఆయనే మీ ప్రభువు. ఆయన వైపునకే మీరు మరలవలసి ఉన్నది.” (35) (ఓ ప్రవక్తా!) ఇదంతా స్వయంగా అతనే కల్పించాడని వారు అంటున్నారా? ఇలా చెప్పు, “ఒకవేళ నేనే స్వయంగా దీనిని కల్పించి ఉన్నట్లయితే ఆ నేరము యొక్క బాధ్యత నాపై ఉన్నది. మీరు చేస్తూ ఉన్న దానితో నాకు ఎటువంటి సంబంధమూ లేదు.” (36) నూహ్‌కు వహీ ద్వారా ఇలా తెలుపబడింది – నీ జాతిలో ఇదివరకే విశ్వసించిన వారు తప్ప ఇక ఇతరులెవ్వరూ విశ్వసించరు. వారి అకృత్యాలకు బాధపడకు.

وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿30﴾

وَلَاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَاۤ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَاۤ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَاۤ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْۤ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْۤ اَنْفُسِهِمْ ۚۖ اِنِّيْۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿31﴾

قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَاۤ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿32﴾

قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَآءَ وَمَاۤ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿33﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْۤ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ؕ هُوَ رَبُّكُمْ ۫ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ؕ ﴿34﴾

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ۠ ﴿35﴾ ع 3 9 3

وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۚۖ ﴿36﴾

(37) మా పర్యవేక్షణలో మా వహీకు అనుగుణంగా ఒక నావను తయారుచెయ్యి. దుర్మార్గం చేసిన వారిని గురించి నాకు సిఫారసు చెయ్యకు. వారందరూ ఇప్పుడు మునిగిపోయేవారే.(38) నూహ్ (అ) నావను తయారు చేస్తున్నప్పుడు అతని జాతి నాయకులలో అతని వైపుగా పోయే ప్రతివాడూ అతనిని ఎగతాళి చేసేవాడు. అతను ఇలా అన్నాడు – ఒకవేళ మీరు మమ్మల్ని ఎగతాళి చేస్తే మేము కూడా మిమ్మల్ని ఎగతాళి చేస్తాము. (39) అతి త్వరలో స్వయంగా మీకే తెలుస్తుంది. అవమానంపాలు చేసే శిక్ష ఎవరిపై పడుతుందో, తొలగని ఆపద ఎవరిపై విరుచుకుపడుతుందో. (40) చివరకు మా ఆజ్ఞ వచ్చినపుడు పొయ్యి పొంగింది. అప్పుడు మేము ఇలా అన్నాము – "ప్రతి జాతి నుండి ఒక్కొక్క జంటను పడవలో ఎక్కించు, నీ ఇంటి వారిని కూడా – ఇదివరకే సూచింపబడిన వ్యక్తులు తప్ప. ఇందులో ఎక్కించు మరియు విశ్వాసులను కూడా ఎక్కించుకో." నూహ్‌తో పాటు విశ్వసించిన వారు చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే. (41) నూహ్ (అ) ఇలా అన్నాడు – "ఇందులోకి ఎక్కండి. అల్లాహ్ పేరుతోనే దాని పయనం కూడా, దాని ఆగటం కూడా. నా ప్రభువు క్షమించేవాడూ, కనికరించేవాడూను. (42) పర్వతాల్లాంటి కెరటాల్లో పడవ వారిని తీసుకొని తరలిపోతూ ఉంది. నూహ్ (అ) చాలా దూరాన ఉన్న తన కుమారుణ్ని పిలిచాడు, "ఓ నా కుమారా! మాతో పాటు ఎక్కెయ్యి, అవిశ్వాసులతో ఉండకు. (43) అతడు ఇలా సమాధానం ఇచ్చాడు – "నేను ఇప్పుడే ఒక కొండపైకి ఎక్కుతాను. అది నన్ను నీళ్ళ నుండి కాపాడుతుంది." నూహ్ (అ) ఇలా అన్నాడు – "అల్లాహ్ తీర్పు నుండి రక్షించేది ఈనాడు ఏ వస్తువూ లేదు. అల్లాహ్ ఎవరినైనా కనికరిస్తే తప్ప." ఇంతలోనే ఒక కెరటం వారిద్దరికీ మధ్య అడ్డుగా వచ్చింది. అతడు కూడా మునిగిపోయే వారిలో కలసిపోయాడు.

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ
فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿37﴾
وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۟ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ
قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ؕ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا
نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ ؕ ﴿38﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ
وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿39﴾
حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ
فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ
سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَاۤ اٰمَنَ مَعَهٗۤ
اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿40﴾
وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا
وَمُرْسٰىهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿41﴾
وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۟ وَنَادٰى نُوْحُ
ابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا
تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿42﴾
قَالَ سَاٰوِيْۤ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ
قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ
وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿43﴾

(44) ఆజ్ఞాపించబడింది – "ఓ భూమి! నీ నీళ్ళన్నీ మ్రింగివెయ్యి, ఆకాశమా! కురవటం మానివెయ్యి." అప్పుడు నీరు భూమిలో ఇంకిపోయింది. తీర్పు జరిగిపోయింది. నావ జూదీపై ఆగిపోయింది. ''దుర్మార్గుల జాతి తొలగిపోయింది'' అని పలకబడింది. (45) నూహ్ తన ప్రభువుతో ఇలా మొరపెట్టుకున్నాడు – "ప్రభూ! నా కుమారుడు నా కుటుంబంలోని వాడు, నీ వాగ్దానం సత్యమైనది. నీవు పాలకుల్లోకెల్లా ఉత్తముడవు." (46) ఇలా ఆదేశించబడింది : "ఓ నూహ్! వాడు నీ కుటుంబంలోని వాడు కాడు. వాడు చెడిపోయిన వాడు. కనుక ఏ విషయం గురించి నీకు తెలియదో దాన్ని గురించి నన్ను వేడుకోకు. నిన్ను నీవు అజ్ఞానుల్లో చేర్చుకోవద్దని నేను నీకు ఉపదేశిస్తున్నాను.'' (47) వెంటనే ఇలా విన్నవించుకున్నాడు, "ఓ నా ప్రభూ! నాకు తెలియని దానిని గురించి నిన్ను ప్రశ్నించటం నుండి నేను నీ శరణు వేడుకుంటున్నాను. ఒకవేళ నీవు నన్ను క్షమించకపోతే, నన్ను కరుణించకపోతే నేను సర్వనాశనం అయిపోతాను." (48) ఇలా ఆదేశించబడింది – "ఓ నూహ్! దిగిపో, నీపై నీతో పాటు ఉన్న వర్గాలపై మా తరఫు నుండి శాంతి శుభాలు కలుగుగాక! కొన్ని వర్గాలకు మేము కొంతకాలం వరకు జీవన సామగ్రిని ప్రసాదిస్తాము. తరువాత మా తరఫు నుండి వ్యధాభరితమైన శిక్ష వారిపై పడుతుంది." (49) ఓ ప్రవక్తా! ఇవి అగోచర సమాచారాలు, వాటిని మేము నీకు వహీ ద్వారా తెలుపుతున్నాము. ఇంతకు పూర్వం నీవుగానీ, నీ జాతివారు గానీ వాటిని ఎరుగరు. కనుక ఓర్పు వహించు! ఫలితం భయభక్తులు గలవారినే వరిస్తుంది.

وَقِيۡلَ يٰۤاَرۡضُ ابۡلَعِىۡ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقۡلِعِىۡ
وَغِيۡضَ الۡمَآءُ وَقُضِىَ الۡاَمۡرُ وَاسۡتَوَتۡ عَلَى
الۡجُوۡدِىِّ وَقِيۡلَ بُعۡدًا لِّـلۡقَوۡمِ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿44﴾

وَنَادٰى نُوۡحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابۡنِىۡ مِنۡ اَهۡلِىۡ
وَاِنَّ وَعۡدَكَ الۡحَـقُّ وَاَنۡتَ اَحۡكَمُ الۡحٰكِمِيۡنَ ﴿45﴾

قَالَ يٰنُوۡحُ اِنَّهٗ لَـيۡسَ مِنۡ اَهۡلِكَ‌ ۚ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيۡرُ
صَالِحٍ‌ ۖ فَلَا تَسۡـئَلۡنِ مَا لَـيۡسَ لَـكَ بِهٖ عِلۡمٌ‌ ؕ اِنِّىۡۤ
اَعِظُكَ اَنۡ تَكُوۡنَ مِنَ الۡجٰهِلِيۡنَ ﴿46﴾

قَالَ رَبِّ اِنِّىۡۤ اَعُوۡذُ بِكَ اَنۡ اَسۡـئَلَكَ مَا لَـيۡسَ لِىۡ
بِهٖ عِلۡمٌ‌ ؕ وَاِلَّا تَغۡفِرۡ لِىۡ وَتَرۡحَمۡنِىۡۤ اَكُنۡ مِّنَ
الۡخٰسِرِيۡنَ ﴿47﴾

قِيۡلَ يٰـنُوۡحُ اهۡبِطۡ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيۡكَ
وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنۡ مَّعَكَ‌ ؕ وَاُمَمٌ سَنُمَـتِّعُهُمۡ ثُمَّ
يَمَسُّهُمۡ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿48﴾

تِلۡكَ مِنۡ اَنۡۢـبَآءِ الۡغَيۡبِ نُوۡحِيۡهَاۤ اِلَيۡكَ‌ ۚ مَا
كُنۡتَ تَعۡلَمُهَاۤ اَنۡتَ وَلَا قَوۡمُكَ مِنۡ قَبۡلِ هٰذَا‌ ؕۛ
فَاصۡبِرۡ‌ ؕۛ اِنَّ الۡعَاقِبَةَ لِلۡمُتَّقِيۡنَ ﴿49﴾ ع 4 14 4

(50) ఆద్ జాతి వైపునకు మేము వారి సోదరుడైన హూద్‌ను పంపాము. అతను ఇలా అన్నాడు : "నా జాతి సోదరులారా! అల్లాహ్‌ను ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరొక దేవుడు లేదు. మీరు సృష్టించినటువంటిది కేవలం అసత్యమే.	وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ﴿50﴾

25 – 49 వాక్యాల వివరణ :

వెనుకటి వాక్యాల్లో కేవలం అల్లాహ్‌నే ప్రార్థించమని, ఇంకా అవిశ్వాసం, విగ్రహారాధన నుండి పశ్చాత్తాపపడి అల్లాహ్ వైపు మరలినవారికి ఉభయ లోకాల్లో సాఫల్యం సిద్ధిస్తుందని పేర్కొనబడింది. ఇంకా అల్లాహ్ ఆరాధనను వ్యతిరేకించే వారికి ఉభయ లోకాల్లో శిక్షించటం జరుగుతుంది.

ఒకవేళ మక్కా ప్రజలు ప్రవక్త (స)ను, ఖుర్ఆన్‌ను తిరస్కరించినా ఎగతాళి చేసినా నూహ్‌జాతిని శిక్షించినట్లు మక్కా ప్రజలను కూడా శిక్షించటం జరుగుతుంది. అందువల్ల ప్రవక్తనూ, ఖుర్ఆన్‌నూ విశ్వసించమని బోధించబడింది.

26 : ప్రతి ప్రవక్త వచ్చి తన జాతికి ఇచ్చింది ఈ సందేశమే. ఇంకోచోట ఇలా ఆదేశించాడు – "మేము నీకు పూర్వం ఏ ప్రవక్తను పంపినా, అతనికి వహీ ద్వారా 'నేను తప్ప వేరే ఆరాధ్యుడు లేడు. కనుక మీరు నాకే దాస్యం చేయండి" అనే విషయాన్నే తెలియజేసాము. (అంబియా : 25). అంటే నన్ను విశ్వసించకపోయినా, ఏకత్వం (తౌహీద్) సందేశాన్ని అనుసరించకపోయినా కఠినశిక్ష నుండి తప్పించుకోలేరు.

27 : ఒక మానవమాత్రుడు దైవప్రవక్త కావటం అవిశ్వాసులకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించేది. ఈనాడు కూడా చాలామంది ప్రవక్త (స) మానవుడు అనే విషయాన్ని తిరస్కరిస్తారు. ప్రతి యుగంలో బీదవారు, అల్పసంఖ్యాకులు మాత్రమే ప్రవక్తలను విశ్వసించారని చరిత్ర సాక్ష్యాధారాలు ఉన్నాయి. ధనవంతులు, అధికారులు, బలవంతులు సత్యసందేశాన్ని తిరస్కరించేవారు, రూమ్ చక్రవర్తి హిర్‌ఖల్ దీన్ని గురించి అబూ సుఫియాన్‌ని ప్రశ్నించాడు. దానికి అబూ సుఫియాన్, 'బలహీనులు' అని సమాధానం ఇచ్చారు. దానికి హిర్‌ఖల్ ప్రవక్తను అనుసరించేది ఇలాంటివారే అని సాక్ష్యం ఇచ్చాడు. (బుఖారీ)

సూరె జుఖ్‌రుఫ్‌లో కూడా ఈ విషయం గురించి ప్రస్తావించబడింది. (జుఖ్‌రుఫ్ : 23).

విశ్వాసుల ప్రాపంచిక ఈ హీన పరిస్థితిని చూసి అవిశ్వాసులు చిన్న చూపు చూసేవారు. కాని విశ్వాసులే గొప్పవారు. అవిశ్వాసులే దురదృష్టవంతులు. విశ్వాసులు అల్లాహ్ ఆయన ప్రవక్త ముందు తమ బుద్ధి బలాన్ని ఉపయోగించేవారు కారు. కాని అవిశ్వాసులు దైవాజ్ఞలను ఉల్లంఘించేవారు. (అహ్సనుల్ బయాన్)

29 : నూహ్ (అ) తన జాతి వారితో ఈ సందేశ ప్రచార నిమిత్తం ఎటువంటి ప్రతిఫలాన్ని కోరటం లేదని విన్నవించుకున్నారు. నా అనుచరులను తరిమివేయమని మీరు కోరుతున్నారు. నేను ఎన్నటికీ అలా చేయలేను. ఎందుకంటే అల్లాహ్ వద్ద వారికి గొప్ప స్థానముంది. వారిని తరిమివేస్తే అల్లాహ్ పట్టు నుండి నన్ను రక్షించేవారెవరూ ఉండరు. వారు పేదవారూ, బలహీనులే అయినా మీ కంటే ఉన్నతులు అని హితబోధచేసారు.

31 : ఈ వాక్యంలో నూహ్ (అ) తన జాతివారితో, నేనూ మీలాంటి మానవుణ్ణే అని, కాని అల్లాహ్ నాకు దైవదౌత్య బాధ్యత అప్పగించాడని, నా వద్ద అల్లాహ్ ఆహార భాండాగారాలు ఉన్నాయని గానీ, నేను అగోచర జ్ఞానం గలవాడిననిగానీ, నేను దైవదూతనని గానీ అనటం లేదు. మరి ఎందువల్ల నా సందేశాన్ని తిరస్కరిస్తున్నారు? ఇంకా

ఆ విశ్వాసులను అల్లాహ్ తన కరుణతో ప్రసాదించడని కూడా నేను అనటం లేదు. వారిలో ఉన్న గొప్ప గుణాలను గురించి మీకంటే ఆ అల్లాహ్‌కే బాగా తెలుసు. ఒకవేళ నేను అలా అంటే అత్యాచారానికి పాల్పడినట్లే. అవిశ్వాసులు బలహీన విశ్వాసులను చిన్నచూపు చూసి వారిపై అత్యాచారానికి పాల్పడ్డారని వ్యాఖ్యానకర్తలు చివరి భాగంలో పేర్కొన్నారు. (తైసీరుర్రహ్మాన్)

32 : అంటే, అల్లాహ్ మిమ్మల్ని మార్గభ్రష్టులుగా చేయాలనుకుంటే నా సందేశ ప్రచారం, హితబోధ మీపై ఏమాత్రం పనిచేయవు.

35 : ఈ వాక్యంలో ప్రవక్త (స)ను అవిశ్వాసులు మీరు సొంతంగా ఈ ఖుర్‌ఆన్‌ను కల్పించి తెచ్చారనే అపనిందకు సమాధానం ఇవ్వబడింది.

అంటే నేను ఈ ఖుర్‌ఆన్‌ని కల్పించలేదు. ఇదే వాస్తవం, మీ పాపం మీపైనే పడుతుంది. ఎందుకంటే మీరు వాస్తవాన్ని కల్పితం అని అన్నారు.

36 : ఇప్పటివరకు విశ్వసించిన వారు తప్ప ఇతరులెవ్వరూ విశ్వసించరనీ అల్లాహ్ నూహ్ (అ)కు తెలియజేసాడు. ఈ విషయాన్ని అల్లాహ్ తెలియజేసిన తరువాత నూహ్ (అ) నిరాశ చెంది, "ఓ అల్లాహ్! ఇప్పుడు భూమిపై ఏ అవిశ్వాసిని వదలకు" అని నివేదించుకున్నారు.

37 : అల్లాహ్ (త) కఠిన శిక్షను పంపించే ముందు ఒక పడవను నిర్మించమని నూహ్ (అ)ను ఆదేశించాడు. అవిశ్వాసులను గురించి సిఫారసు చేయరాదని తాకీదు చేశాడు. ఎందుకంటే వారిని భయంకర తుఫాన్ ద్వారా నాశనం చేసే నిర్ణయం తీసుకోబడింది గనుక.

38 : నూహ్ (అ) పడవను తయారు చేస్తున్నప్పుడు చూసి, ప్రవక్త అయిన తరువాత ఇప్పుడు పడవలు తయారుచేసే వాడైపోయాడు. ఇదంతా నీటికి దూరంగా మైదానంలో జరిగింది. అందువల్లే అవిశ్వాసులు ఈ విధంగా ప్రశ్నించారు. అంతకు ముందు ఎన్నడూ వారు పడవను చూడలేదు. నూహ్ (అ) "ఇప్పుడు మీరు ఎగతాళి చేయండి. రేపు మేము మిమ్మల్ని ఎగతాళి చేస్తాం" అన్నారు.

39 : అప్పుడు బాధాకరమైన శిక్షకు ఎవరు అర్హులో మీకు తెలిసిపోతుంది అని ఉపదేశించబడింది.

40 : నూహ్ జాతిపై శిక్షా సమయం రాగానే నీరు పొంగడం ప్రారంభమయింది. అప్పుడు అల్లాహ్ పశువుల జంతువుల జతలను ఇంకా ఇతర విశ్వాసులను, పడవపై ఎక్కించుకోవలసిందిగా నూహ్ (అ) ను ఆదేశించాడు. ఖతాదహ్, ఇబ్నె జరీర్‌ల ప్రకారం వీరి సంఖ్య 8. అతని భార్య, అతని ముగ్గురు కుమారులు, వారి భార్యలు, అతని కుమారుడు కన్‌ఆన్, అతని భార్య ఉమ్మె కన్‌ఆన్ విశ్వసించలేదు. అందువల్లే వారు పడవపై ఎక్కలేదు. అయితే ఇబ్నె అబ్బాస్ (ర) ప్రకారం వారి సంఖ్య 80 అని ఉంది. వీరిలో నూహ్ కుమారులు సామ్, హామ్, యాఫిస్, వారి భార్యలు, వీరిలోనే ఒకరు జుర్‌హుమ్ అని ఉండేవారు. ఈ పేరుతోనే ఒక వంశం ప్రఖ్యాతిగాంచింది. హాజిరహ్(అ) ఇస్మాయీల్(అ)ల తర్వాత మక్కాలో స్థిరపడిపోయారు.

41 : నూహ్ (అ) దైవశిక్ష రావటం చూసి విశ్వాసులకు పడవలో ఎక్కమని ఆదేశించారు. "ఇది అల్లాహ్ పేరుతో నడుస్తుంది. అల్లాహ్ పేరుతో ఆగుతుంది. మన ప్రభువు క్షమించేవాడూ, కరుణించేవాడు. మనల్ని తప్పకుండా ఈ తుఫాన్ నుండి రక్షిస్తాడు" అని అన్నారు. ధార్మిక పండితులు ఈ వాక్యం ఆధారంగా వాహనంపై ఎక్కినప్పుడు "బిస్మిల్లాహి" పఠించాలని తీర్మానించారు. ప్రవక్త (స) హదీసు కూడా దీన్ని సమర్థిస్తుంది. (తైసీరుర్రహ్మాన్)

42 : ఆ పడవ విశ్వాసులను తీసుకొని ఆ సహా జలప్రవాహంలో నడుస్తూ ఉంది. ఒక అభిప్రాయం ప్రకారం

(51) "ఓ నా ప్రజలారా! ఈ పని కొరకు నేను మీ నుండి ఏ ప్రతిఫలాన్నీ కోరను. నాకు ప్రతిఫలం ఇవ్వటం నన్ను సృష్టించిన వాని బాధ్యత. మీరు తెలివిని ఏమాత్రం ఉపయోగించరా?	يَٰقَوۡمِ لَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًاۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱلَّذِي فَطَرَنِيٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ﴿51﴾
(52) నా జాతి ప్రజలారా! మీ ప్రభువును క్షమాభిక్ష కోరండి. ఆయన వైపునకు పశ్చాత్తాపంతో మరలండి. ఆయన మీకై ఆకాశం ద్వారాలను తెరుస్తాడు. ఇప్పుడున్న శక్తికి మించిన శక్తిని మీకు ప్రసాదిస్తాడు. దోషుల్లా విముఖులు కాకండి."	وَيَٰقَوۡمِ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ يُرۡسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡكُم مِّدۡرَارٗا وَيَزِدۡكُمۡ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمۡ وَلَا تَتَوَلَّوۡاْ مُجۡرِمِينَ ﴿52﴾

80 మైళ్ళు అని ఉంది. ఆ పడవ దైవాదేశం వల్ల ఆ మహా ప్రవాహంలో ఎటువంటి ఆటంకం లేకుండా పయనిస్తూ పోయేది.

43 : నూహ్ (అ) తన కుమారునికి ఆప్యాయంగా పడవలోనికి ఎక్కమని నచ్చజెప్పారు. అతడు అతని నాలుగవ కుమారుడు. అతని పేరు యామ్. తనను విశ్వసించి ఇతర సోదరుల్లా పడవలోకి ఎక్కమని, అవిశ్వాసుల్లో కలసిపోకూడదని ఉపదేశించారు. అప్పుడు అతని కుమారుడు కొండపైకి ఎక్కి, నన్ను నేను రక్షించుకోగలనని అన్నాడు. ఆ అమాయకుడు ఆ నీళ్ళు కొండపైకి రావు అని అనుకున్నాడు. అప్పుడు నూహ్, ఓ నా కుమారుడా? ఇది వరద కాదు, అల్లాహ్ శిక్ష. దీన్నుండి అల్లాహ్ కరుణించిన వారే తప్పించుకోగలరు అని హితవు చెప్పారు. ఇంతలోనే ఒక పెద్ద కెరటం వారి మధ్యకు వచ్చి తండ్రి కొడుకులను శాశ్వతంగా వేరుచేసింది. చూస్తూ ఉండగానే కొడుకు తండ్రి చూపుల నుండి అదృశ్యమైపోయాడు.

44 : భూమిపై ఉన్న వారందరూ మునిగిపోయారు. పడవలో ఉన్న వారు మాత్రమే మిగిలారు. అప్పుడు అల్లాహ్ (త) నీటినంతా పీల్చుకోమని భూమిని ఆదేశించాడు. వర్షం ఆపమని ఆకాశాన్ని ఆదేశించాడు. నీరంతా ఇంకిపోయింది. ఈ విధంగా అవిశ్వాసులందరూ మరణించారు. పడవ ప్రయాణీకులందరినీ తీసుకొని జూదీ కొండపై నిలిచింది. (అల్ ఫజ్లుల్ కబీర్)

46 : నీ సొంత కుమారుడైనా పాపకార్యాలు చేసిన కారణంగా మీ వాడు అనబడే అర్హత కోల్పోయాడు.

47 : ఈ వృత్తాంతం వల్ల ఒక గొప్ప గుణపాఠం కలుగుతుంది. అల్లాహ్ వద్ద కేవలం విశ్వాసం, సత్కార్యాలకే గౌరవం విలువ ఉంది. ఒక గొప్ప ప్రవక్త తన కొడుకుని రక్షించలేకపోయారు. అలాంటప్పుడు సయ్యిద్ అవటం, మహా పురుషులు రక్షిస్తారని భావించటం ఎంతమాత్రం లాభం చేకూర్చదు. దీనివల్ల ప్రవక్తలకు అగోచర జ్ఞానం ఉండదని, వారు ఇలాంటి దుఆ చేయరని తెలుస్తుంది. ప్రవక్తలు ప్రజలకు ఆదర్శప్రాయులు. అందువల్లే వారిని కఠినంగా హెచ్చరించటం జరుగుతుంది.

48 : నీతో పాటు ఉన్న వారి నుండి కూడా తరువాతి తరాలలో అవిశ్వాసులు పుడతారని, వారు కూడా అల్లాహ్ విధానం ద్వారా కఠిన శిక్షకు గురి అవుతారని అల్లాహ్ నూహ్ (అ)కు తెలియజేసాడు.

قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ بِتَارِكِيْٓ
اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿53﴾

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ؕ
قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا
تُشْرِكُوْنَ ۙ ﴿54﴾

مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿55﴾

اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ ؕ مَا مِنْ دَآبَّةٍ
اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿56﴾

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ
اِلَيْكُمْ ؕ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ وَلَا
تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿57﴾

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَنَجَّيْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿58﴾

وَتِلْكَ عَادٌ ۟ۙ جَحَدُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهٗ
وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿59﴾

(53) వారు ఇలా సమాధానమిచ్చారు : “హూద్! నీవు మా వద్దకు స్పష్టమైన ఏ సాక్ష్యాన్నీ తీసుకురాలేదు. నీవు చెప్పినంత మాత్రాన మేము మా ఆరాధ్య దైవాలను వదలిపెట్టలేము. నిన్ను మేము విశ్వసించటం లేదు. (54) మా ఆరాధ్యదైవాలలో ఎవరి దెబ్బ అయినా నీపై పడిందని భావిస్తున్నాము.” హూద్ ఇలా అన్నాడు : “నేను అల్లాహ్‌ను సాక్షిగా నిలబెడ్తున్నాను. మీరు కూడా సాక్షులుగా ఉండండి, మీరు అల్లాహ్‌కు సాటి కల్పిస్తున్న దానితో నాకూ ఎటువంటి సంబంధం లేదు. (55) మీరంతా కలసి నాకు వ్యతిరేకంగా కుట్రపన్నండి. నాకు ఏమాత్రం వ్యవధీ ఇవ్వకండి. (56) నా ప్రభువూ, మీ ప్రభువూ అయిన అల్లాహ్‌నే నేను నమ్ముకున్నాను. ఏ ప్రాణి జుట్టూ ఆయన చేతుల్లో లేకుండా లేదు. నిస్సందేహంగా నా ప్రభువు మార్గమే రుజుమార్గం. (57) ఒకవేళ మీరు మీ ముఖాలను తిప్పుకోదలిస్తే తిప్పుకోండి. ఏ సందేశంతో నేను మీ వద్దకు పంపబడ్డానో, ఆ సందేశాన్ని నేను మీకు అందజేసాను. నా ప్రభువు మీ స్థానంలో మరొక జాతిని ప్రభవింపజేస్తాడు. వారికి మీరు ఏమాత్రం హాని చెయ్యలేరు. నిస్సందేహంగా నా ప్రభువు ప్రతి వస్తువునూ కనిపెట్టి ఉన్నాడు. (58) మా ఆజ్ఞ వచ్చినప్పుడు మేము మా కారుణ్యం ద్వారా హూద్‌కూ, అతనితో పాటు విశ్వాసులకూ విముక్తిని ప్రసాదించాము. వారిని ఒక కఠోరమైన శిక్ష నుండి రక్షించాము. (59) వీరే ఆద్ జాతి వారు. వారు తమ ప్రభువు వాక్యాలను తిరస్కరించారు. ఆయన పంపిన ప్రవక్తల ఆదేశాలను వారు అనుసరించలేదు. అధికారం గల నిరంకుశుడైన ప్రతి సత్య విరోధికి విధేయత చూపారు.

وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
اَلَاۤ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ
هُوْدٍ ۠﴿60﴾ ع 5 11 5

(60) చివరకు ఈ లోకంలో కూడా వారిపై శాపం పడింది. తీర్పుదినం నాడు కూడా పడుతుంది. విను! ఆద్ జాతి వారు కూడా తమ ప్రభువును తిరస్కరించారు. విను, ఆద్, హూద్ జాతుల ప్రజలు నాశనం అవుగాక!

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ
الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ
تُوْبُوْۤا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ ﴿61﴾

(61) సమూద్ జాతి వద్దకు మేము వారి సోదరుడైన సాలెహ్‌ను పంపాము. అతను ఇలా హితోపదేశం చేసాడు: "ఓ నా జాతి ప్రజలారా! అల్లాహ్‌నే ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరొక దేవుడు లేడు. ఆయనే మిమ్మల్ని భూమి నుండి సృష్టించాడు. ఇక్కడ మీకు నివాసం ఏర్పాటు చేసాడు. కనుక ఆయనను మీరు క్షమాభిక్ష కోరండి. ఆయన వైపునకు పశ్చాత్తాపంతో మరలండి. నిస్సందేహంగా నా ప్రభువు సమీపంలోనే ఉన్నాడు. ఆయన ప్రార్థనలకు సమాధానం కూడా ఇస్తాడు.

قَالُوْا يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَاۤ
اَتَنْهٰنَاۤ اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ
شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَاۤ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿62﴾

(62) వారు ఇలా అన్నారు : సాలిహ్! నిన్నటి వరకు మా మధ్య ఉన్న నీ మీద మేము గొప్ప ఆశలు పెట్టుకున్నాము. మా తాత ముత్తాతలు పూజించిన దేవుళ్ళ నుండి మమ్మల్ని ఆపదలచుకున్నావా? నీవు ఏ మార్గం వైపునకు మమ్మల్ని పిలుస్తున్నావో, ఆ మార్గాన్ని గురించి మాకు పెద్ద అనుమానం ఉంది. అది మమ్మల్ని అనుమానానికి గురిచేసింది.

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ
عَصَيْتُهٗ ۫ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿63﴾

(63) సాలిహ్ ఇలా అన్నాడు : "నా జాతి ప్రజలారా! ఈ విషయాన్ని గురించి కొంతైనా ఆలోచించారా? ఒకవేళ నేను నా ప్రభువు తరఫు నుండి వచ్చిన ఒక స్పష్టమైన నిదర్శనాన్ని కలిగి ఉంటే, ఇంకా ఆయన నాకు తన కారుణ్యాన్ని కూడా ప్రసాదించి ఉంటే, ఆ తరువాత ఒకవేళ నేను అల్లాహ్‌కు అవిధేయత చూపితే ఆయన పట్టునుండి నన్ను ఎవరు రక్షిస్తారు? ఇంకా నన్ను నష్టంలోనికి నెట్టటానికి తప్ప మీరు నాకు ఏ విధంగా ఉపయోగపడతారు?

(64) ఓ నా జాతి ప్రజలారా! అల్లాహ్ యొక్క ఈ ఒంటె మీ కొరకు ఒక నిదర్శనంగా ఉంది. దానిని అల్లాహ్ భూమిపై మేయటానికి స్వేచ్ఛగా వదలిపెట్టండి. దాని జోలికి ఏమాత్రం పోకండి. అలా చేస్తే దైవశిక్ష మీపై అవతరించటానికి ఎంతో సేపు పట్టదు.” (65) కాని వారు ఒంటెను చంపివేసారు. అప్పుడు సాలిహ్ వారిని ఇలా హెచ్చరించాడు : “కేవలం మూడు రోజులు మాత్రమే మీరు మీ ఇళ్ళల్లో గడపండి. ఈ వాగ్దానం అబద్ధం కానేరదు. (66) చివరకు మా తీర్పు సమయం వచ్చినపుడు, మేము మా కారుణ్యంతో సాలిహ్‌నూ, అతనితో పాటు విశ్వాసులనూ రక్షించాము. ఆనాటి పరాభవం నుండి వారిని కాపాడాము. నిస్సందేహంగా నీ ప్రభువు మాత్రమే శక్తిమంతుడూ, ప్రాబల్యం కలవాడూనూ, (67) దుర్మార్గానికి పాల్పడిన వారిపై ఒక పెద్ద ప్రేలుడు విరుచుకుపడింది. అప్పుడు వారు తమ గృహాలలో చలనమూ చైతన్యమూ లేకుండా పడిపోయారు. (68) అసలు వారు అక్కడ ఎప్పుడూ నివసించనే లేదన్నట్లుగా. విను, సమూద్ జాతి వారు తమ ప్రభువును తిరస్కరించారు. విను, సమూద్ జాతివారు ధూత్కరించబడ్డారు. (69) ఇబ్రాహీమ్ వద్దకు మా దూతలు శుభవార్తను తీసుకొని వచ్చారు, “మీకు సలామ్” అని వారు పలికారు. మీకూ సలామ్ అని ఇబ్రాహీమ్ బదులు పలికాడు. ఆ తరువాత కొద్ది సేపటికే ఇబ్రాహీమ్ వేపిన ఆవుదూడను తీసుకొని వచ్చాడు. (70) కాని వారి చేతులు భోజనం మీదకు పోకుండా ఉండటాన్ని చూసి ఆయన వారిని అనుమానించాడు. మనస్సులో భయపడ్డాడు. వారు ఇలా అన్నారు, “భయపడకు” మేము లూత్ జాతి వైపునకు పంపబడ్డాము.

وَيٰقَوۡمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَـكُمۡ اٰيَةً فَذَرُوۡهَا تَاۡكُلۡ فِىۡۤ اَرۡضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوۡهَا بِسُوۡٓءٍ فَيَاۡخُذَكُمۡ عَذَابٌ قَرِيۡبٌ ﴿64﴾

فَعَقَرُوۡهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوۡا فِىۡ دَارِكُمۡ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ‌ ؕ ذٰ لِكَ وَعۡدٌ غَيۡرُ مَكۡذُوۡبٍ ﴿65﴾

فَلَمَّا جَآءَ اَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا صٰلِحًا وَّالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مَعَهٗ بِرَحۡمَةٍ مِّنَّا وَمِنۡ خِزۡىِ يَوۡمِئِذٍ‌ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الۡقَوِىُّ الۡعَزِيۡزُ ﴿66﴾

وَاَخَذَ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوا الصَّيۡحَةُ فَاَصۡبَحُوۡا فِىۡ دِيَارِهِمۡ جٰثِمِيۡنَ ۙ ﴿67﴾

كَاَنۡ لَّمۡ يَغۡنَوۡا فِيۡهَا‌ ؕ اَلَاۤ اِنَّ ثَمُوۡدَا۟ كَفَرُوۡا رَبَّهُمۡ‌ ؕ اَلَا بُعۡدًا لِّـثَمُوۡدَ ﴿68﴾ ع 6 8 6

وَلَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُنَاۤ اِبۡرٰهِيۡمَ بِالۡبُشۡرٰى قَالُوۡا سَلٰمًا‌ ؕ قَالَ سَلٰمٌ‌ فَمَا لَبِثَ اَنۡ جَآءَ بِعِجۡلٍ حَنِيۡذٍ ﴿69﴾

فَلَمَّا رَاٰۤ اَيۡدِيَهُمۡ لَا تَصِلُ اِلَيۡهِ نَكِرَهُمۡ وَاَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ خِيۡفَةً‌ ؕ قَالُوۡا لَا تَخَفۡ اِنَّاۤ اُرۡسِلۡنَاۤ اِلٰى قَوۡمِ لُوۡطٍ ؕ ﴿70﴾

https://teluguislam.net/quran/

وَامۡرَاَتُهٗ قَآٮِٕمَةٌ فَضَحِكَتۡ فَبَشَّرۡنٰهَا بِاِسۡحٰقَ ۙ وَمِنۡ وَّرَآءِ اِسۡحٰقَ يَعۡقُوۡبَ ﴿71﴾

(71) ఇబ్రాహీమ్ భార్య అక్కడే నిలబడి ఉంది. ఆమె ఇది విని నవ్వింది. అప్పుడు ఆమెకు ఇస్‌హాఖ్ శుభవార్తనూ, ఇస్‌హాఖ్ తరువాత యాఖూబ్ శుభవార్తనూ అందజేసాము.

قَالَتۡ يٰوَيۡلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوۡزٌ وَّهٰذَا بَعۡلِىۡ شَيۡخًا ؕ اِنَّ هٰذَا لَشَىۡءٌ عَجِيۡبٌ ﴿72﴾

(72) ఆమె ఇలా అన్నది : “నా దౌర్భాగ్యం! నాకు ఇప్పుడా పిల్లలు పుట్టేది? నేనూ ముసలిదాన్ని. నా భర్త కూడా వృద్ధుడే. ఇది చాలా విచిత్రమైన విషయం.”

قَالُوۡۤا اَتَعۡجَبِيۡنَ مِنۡ اَمۡرِ اللّٰهِ رَحۡمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيۡكُمۡ اَهۡلَ الۡبَيۡتِ ؕ اِنَّهٗ حَمِيۡدٌ مَّجِيۡدٌ ﴿73﴾

(73) దైవదూతలు ఇలా అన్నారు, “అల్లాహ్ ఆజ్ఞ పట్ల ఆశ్చర్యపడుతున్నావా? ఇబ్రాహీము కుటుంబ సభ్యులారా! అల్లాహ్ కారుణ్యమూ, ఆయన శుభాశీస్సులూ మీపై ఉన్నాయి. నిస్సందేహంగా అల్లాహ్‌యే స్తోత్రానికి అర్హుడు. ఘనతకలవాడు.”

50 – 73 వాక్యాల వివరణ :

వాక్యాల సంబంధం : ఏ జాతి అల్లాహ్ ప్రవక్తను తిరస్కరించినా, అల్లాహ్ గ్రంథాన్ని తిరస్కరించినా దానిని కఠినంగా శిక్షించడం జరుగుతుందని పేర్కొనబడింది. ఇప్పుడు ఈ వాక్యాల్లో హూద్, సమూద్ జాతులపై వచ్చిన కఠిన శిక్ష గురించి పేర్కొనడం జరిగింది.

51 : నిర్మలమైన మనస్సుతో సందేశ ప్రచారం చేస్తూ, కష్టనష్టాలు భరిస్తూ తాను చేసిందానికి ప్రతిఫలం దేవుని వద్ద లభిస్తుందని నమ్మే వ్యక్తి మీ నుండి ఎటువంటి ప్రతిఫలమూ కోరడు.

52 : లేదా మీ అసత్య దైవాల్ని వదలి అతని వైపునకు మరలండి. అనేక ఉల్లేఖనాల ప్రకారం ఆద్ జాతిపై వర్షాలు పడక కరువు అనేక సంవత్సరాల వరకు తాండవించింది. అప్పుడు హూద్ (అ) వారితో ఇలా అన్నారు – “విశ్వసించి, మీ తప్పులను ఒప్పుకొని పశ్చాత్తాపం చెందితే అల్లాహ్ దయ వలన వర్షం పడుతుంది. కరువుకు బదులు అన్ని రకాల సంపదలూ లభిస్తాయి.” అనేక హదీసుల్లో పశ్చాత్తాపం లాభాలు ప్రస్తావించబడ్డాయి.

ఒక ఉల్లేఖనంలో “క్షమాపణ కోరుట అలవాటుగా చేసుకుంటే అతని ప్రతి ఆపద తొలగిపోతుంది. ప్రతి సమస్య పరిష్కరించబడుతుంది. ఊహించని విధంగా అతని అవసరాలు తీర్చబడతాయి” అని ఉంది. అల్లాహ్‌కు అవిధేయత చూపటం మహా నేరం.

54 : ఈనాడు ముస్లింలు మహా పురుషుల పట్ల మూఢనమ్మకాలకు గురిఅయ్యారు. అసలు ముస్లిములు అల్లాహ్ తప్ప ఇతరులెవ్వరూ ఏమాత్రం లాభంగానీ నష్టంగానీ కలిగించలేరని దృఢ విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉండాలి. అంటే మీ ఈ విగ్రహాలతో నాకు ఎలాంటి సంబంధం లేదు. (వహీదీ)

55 : మీరూ మీ ఈ అసత్య ఆరాధ్యులు అందరూ కలసినా నన్ను ఏమీ చేయలేరు. నాకు వ్యతిరేకంగా ఎలాంటి కుట్ర అయినా పన్నండి. మీరూ మీ అసత్య ఆరాధ్యులూ ఇద్దరూ అసత్యవాదులే. (వహీదీ)

56 : రుజుమార్గంపై నడిచేవాడు అల్లాహ్‌ను కలుస్తాడు. అందరిపై అతని అధికారం ఉంది. ఆయన ఎవరి

పట్లా అన్యాయంగా ప్రవర్తించడు. (ఇబ్నె కసీర్)

57 : నా సందేశాన్ని స్వీకరించకుండా అవిశ్వాసాన్నే అవలంబిస్తూ ఉండండి. అల్లాహ్ అన్నీ తెలిసినవాడు గనుక ఆయన మీ కీడు నుండి నన్ను కాపాడుతాడు. (షౌకానీ)

59 : వారు కేవలం తిరస్కరించింది హూద్‌ని. అయినప్పటికీ ఒక ప్రవక్తను తిరస్కరించడం అంటే అందరినీ తిరస్కరించినట్లే. అందువల్లే వారు ప్రవక్తలను తిరస్కరించారు అని పేర్కొనబడింది (షౌకానీ). అనీద్ అంటే సత్యాన్ని తిరస్కరించేవాడు, సత్యవిరోధిగా ఉండేవాడు. అంటే జాతి నాయకులు అని అర్థం. (ఇబ్నె కసీర్).

60 : అంటే, తీర్పుదినం నాడు ఈ విధంగా పెడబొబ్బలు పెట్టారు. ఒక ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఆద్ జాతి తరువాత అల్లాహ్ (త) పంపిన ప్రవక్తలందరూ ఆద్‌ని శపించారు. అంటే, వారికి ఉభయ లోకాల్లోనూ శపించబడింది. (షౌకానీ). సాలిహ్ (అ) కూడా అన్నిటికంటే ముందు తన జాతిని దేవుని ఏకత్వం గురించి సందేశ ప్రచారం చేసారు. ప్రవక్తలందరూ ఈ విధానాన్నే అనుసరించారు. అంటే మొదట మిమ్మల్ని మట్టితో సృష్టించాడు. ఆదమ్ హవ్వాలను మట్టితో సృష్టించటం జరిగింది. అతని వీపు నుండి మానవులందరినీ సృష్టించడం జరిగింది. మీరు తింటున్నది భూమి నుండే వస్తుంది. దాన్నుండే వీర్యం తయారవుతుంది. ఆ వీర్యమే స్త్రీ గర్భంలో ప్రవేశించి మానవ సృష్టికి కారణభూతమవుతుంది. అంటే మీకు భూమిపై నివసించే శక్తి ప్రసాదించాడు. మీరు నివసించడానికి గృహాలు నిర్మిస్తారు. పంటలు పండిస్తారు. ఇతర అవసరాలకు పరిశ్రమలు ప్రారంభిస్తారు.

62 : అంటే ప్రవక్త తన జాతిలో నైతిక విలువల్లో సద్గుణాల్లో ఆదర్శవంతుడుగా ఉంటాడు. అందుకే జాతి అతని నుండి మంచి కోరుకుంటుంది. సాలిహ్ ప్రవక్త కూడా తన జాతిలో గొప్ప ఆదర్శప్రాయులుగా ఉండేవారు. కాని ఎప్పుడైతే దేవుని ఏకత్వ సందేశం ఇచ్చారో వెంటనే వారి కళ్ళకు ముళ్ళులా కనబడసాగారు. వారు ఆయన సందేశాన్ని అనుమానించారు.

63 : మీరు కోరినట్లు నేను సందేశ ప్రచారం మానివేస్తే, మీరు నాకు ఎటువంటి లాభమూ చేకూర్చలేరు. అయితే నష్టాన్నే అధికం చేస్తారు.

64, 65 : సమూద్ జాతి వినాశనం వారి వివరాలు సూరె ఆరాఫ్‌లో పేర్కొనడం జరిగింది.

69 : వారు అల్లాహ్ పంపిన దైవదూతలు. ఇబ్రాహీమ్‌కు ఇస్‌హాఖ్ శుభవార్త ఇవ్వటానికి వచ్చారు. వారు లూత్ (అ) జాతి వైపు పంపబడ్డారని పేర్కొనడం జరిగింది. ఆ అతిథులు సలామ్ చేసారు. ఇబ్రాహీమ్‌కూడా వారికి ప్రతిసలామ్ చేసారు. వారు ఆతిథ్యం స్వీకరించనందున ఆయనకు భయం వేసింది. దైవదూతలు గ్రహించి “భయపడకండి, మేము లూత్ జాతి వైపు కఠిన శిక్షతో పంపబడ్డాము” అని అన్నారు.

70 : ఇబ్రాహీమ్ (అ) అతిథుల ముందు అన్నపానీయాలను సమర్పించటం వారు ఆతిథ్యం స్వీకరించకపోవటం చూసి సారహ్ (అ) పక్కున నవ్వారు.

72 : శుభవార్త వినగానే సారహ్ (అ) ఆశ్చర్యపడుతూ “భార్యాభర్తలిద్దరూ ముసలివారు, మరి సంతానం ఎలా కలుగుతుంది” అని చేత్తో నోటిపై కొట్టుకుంటూ ఆశ్చర్యం వ్యక్తం చేసారు.

73 : అల్లాహ్ ఆజ్ఞ పట్ల, ఆయన శక్తి పట్ల ఆశ్చర్యపడనవసరం లేదు అని దైవదూతలు అన్నారు. మీకు తప్పకుండా సంతానం కలుగుతుందని శుభవార్త తెలిపారు. ఓ ప్రవక్త కుటుంబీకులారా! మీపై అల్లాహ్ కారుణ్యం, కటాక్షం ఉన్నాయి. అల్లాహ్ గొప్పవాడు, మహోన్నతుడూను.

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ
الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِىْ قَوْمِ لُوْطٍ ؕ﴿74﴾

(74) ఇబ్రాహీము యొక్క భయం తొలగిపోయి శుభవార్త కూడా అందిన తరువాత అతను లూత్ జాతివారి గురించి మాతో మాట్లాడసాగాడు.

اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ﴿75﴾

(75) నిస్సందేహంగా ఇబ్రాహీము సహనశీలుడూ, మృదు స్వభావుడూ, నమ్రతతో మరలేవాడూను.

يٰۤاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ
رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ﴿76﴾

(76) ఓ ఇబ్రాహీము! దీనికి దూరంగా ఉండు. ఎందుకంటే నీ ప్రభువు ఆజ్ఞ వచ్చేసింది. ఇక వారిపై ఆ శిక్ష వచ్చి పడటం తథ్యం. అది ఎవరు తప్పించినా తప్పదు.

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِیْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ
بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ﴿77﴾

(77) మా దూతలు లూత్ వద్దకు వచ్చినపుడు వారి రాకకు అతను చాలా భయపడ్డారు. అతని హృదయం కృంగిపోయింది. “ఈ రోజు ఒక పెద్ద ఆపద రోజు” అని అన్నాడు.

وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِىْ
هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِىْ
ضَيْفِىْ ؕ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ﴿78﴾

(78) అతని జాతి ప్రజలు అప్రయత్నంగా అతని ఇంటి వైపునకు పరుగెత్తారు. మొదటి నుండీ వారు నీచ కార్యాలకు అలవాటుపడినవారు. లూత్ వారితో ఇలా అన్నాడు, “ఓ నా జాతి ప్రజలారా! ఇదిగో నా కుమార్తెలు ఉన్నారు. వీరు మీకు ఎక్కువ పరిశుద్ధత గలవారు. కొంచెమైనా దేవునికి భయపడండి. నా అతిథుల విషయంలో నన్ను అవమానం పాలుచేయకండి. మీలో ఒక్కడైనా మంచివాడు లేడా?

قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِىْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ
وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ﴿79﴾

قَالَ لَوْ اَنَّ لِىْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِىْۤ اِلٰى رُكْنٍ
شَدِيْدٍ﴿80﴾

(79) వారు ఇలా అన్నారు : “నీ కూతుళ్ళ అవసరం మాకు లేదని నీకు బాగా తెలుసు, అసలు మేము కోరేది ఏమిటో కూడా నీకు తెలుసు.” (80) లూత్ (అ)ఇలా అన్నాడు : “మీకు బుద్ధిచెప్పే బలం నాకు ఉంటే ఎంతో బాగుండేది. లేదా శరణు పొందటానికి ఏదైనా పటిష్ఠమైన ఆధారం ఉంటే ఎంతో బాగుండేది!”

قَالُوۡا يٰلُوۡطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنۡ يَّصِلُوۡۤا اِلَيۡكَ
فَاَسۡرِ بِاَهۡلِكَ بِقِطۡعٍ مِّنَ الَّيۡلِ وَلَا يَلۡتَفِتۡ
مِنۡكُمۡ اَحَدٌ اِلَّا امۡرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيۡبُهَا مَاۤ
اَصَابَهُمۡ ؕ اِنَّ مَوۡعِدَهُمُ الصُّبۡحُ ؕ اَلَيۡسَ
الصُّبۡحُ بِقَرِيۡبٍ ﴿81﴾

(81) అప్పుడు దైవదూతలు అతనితో ఇలా అన్నారు: “ఓ లూత్ ! మేము నీ ప్రభువు పంపిన దూతలము. వారు నీకు ఏమాత్రం కీడు చేయలేరు. కనుక కొంత రాత్రి ఉండగానే నీవు నీ ఇంటి వారిని తీసుకొని బయలుదేరు. చూడు, మీలో ఎవరూ వెనక్కి తిరిగి చూడరాదు. కానీ నీ భార్య తప్ప. ఎందుకంటే వారికి ఏమి జరుగనున్నదో అదే ఆమెకూ జరుగుతుంది. వారి వినాశన సమయం ఉదయంగా నిర్ణయించ బడింది. ఉదయం ఇంకెంతో దూరం లేదు.

فَلَمَّا جَآءَ اَمۡرُنَا جَعَلۡنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمۡطَرۡنَا
عَلَيۡهَا حِجَارَةً مِّنۡ سِجِّيۡلٍ ۙ مَّنۡضُوۡدٍ ۙ ﴿82﴾
مُّسَوَّمَةً عِنۡدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِىَ مِنَ الظّٰلِمِيۡنَ
بِبَعِيۡدٍ ﴿83﴾ ع 7 15 7

(82) మా తీర్పు సమయం వచ్చినపుడు మేము ఆ పట్టణాన్ని తలక్రిందులుగా చేసివేసాము. కాల్చిన రాళ్ళు దానిపై ఎడతెగకుండా కురిపించాము. (83) ప్రతి రాయికీ గుర్తు నీ ప్రభువు వద్ద వేయబడింది. ఈ శిక్ష దుర్మార్గులకు ఎంతో దూరం లేదు.

وَاِلٰى مَدۡيَنَ اَخَاهُمۡ شُعَيۡبًا ؕ قَالَ يٰقَوۡمِ اعۡبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَـكُمۡ مِّنۡ اِلٰهٍ غَيۡرُهٗ ؕ وَلَا تَنۡقُصُوا
الۡمِكۡيَالَ وَالۡمِيۡزَانَ اِنِّىۡۤ اَرٰٮكُمۡ بِخَيۡرٍ وَّاِنِّىۡۤ اَخَافُ
عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ مُّحِيۡطٍ ﴿84﴾

وَيٰقَوۡمِ اَوۡفُوا الۡمِكۡيَالَ وَالۡمِيۡزَانَ بِالۡقِسۡطِ وَلَا
تَبۡخَسُوا النَّاسَ اَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تَعۡثَوۡا فِى
الۡاَرۡضِ مُفۡسِدِيۡنَ ﴿85﴾

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيۡرٌ لَّـكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ۚ وَمَاۤ
اَنَا عَلَيۡكُمۡ بِحَفِيۡظٍ ﴿86﴾

(84) మద్‌యన్ వైపునకు మేము వారి సోదరుడైన షుఐబ్‌ను పంపాము. అతను ఇలా అన్నాడు : “ఓ నా జాతి ప్రజలారా! అల్లాహ్‌ను ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరొక దేవుడు ఎవ్వరూ లేరు, కొలతల్లో, తూనికల్లో తగ్గించకండి. నేను ఈనాడు మిమ్మల్ని మంచిస్థితిలో చూస్తున్నాను. కానీ రేపు మీపైకి అందరినీ చుట్టుముట్టే దినం వస్తుందని నేను భయపడుతున్నాను. (85) ఓ నా జాతి ప్రజలారా! న్యాయంగా, ధర్మంగా కొలవండి, తూయండి. ప్రజలకు వారి వస్తువులను తగ్గించి ఇవ్వకండి. భూమిపై కల్లోలాన్ని వ్యాపింపజేస్తూ తిరగకండి. (86) అల్లాహ్ ప్రసాదించిన మిగులే మీకు మేలైనది, మీరు విశ్వాసులే అయితే. ఏది ఏమైనా నేను మీపై కావలివాణ్ణి మాత్రం కాను.

(87) వారు ఇలా అన్నారు : “ఓ షుఐబ్, మా తాత ముత్తాతలు ఆరాధించిన దేవుళ్ళందరినీ మేము వదలిపెట్టాలనీ, లేదా మా ధనాన్ని మా ఇష్టానుసారం ఖర్చు చేసుకునే అధికారం మాకు ఉండకూడదనీ, నీకు నీ నమాజు బోధిస్తున్నదా? నువ్వు మరీ ఉదాత్త హృదయునిలా, రుజువర్తనునిలా ఉన్నావే!”

قَالُوا۟ يَٰشُعَيْبُ أَصَلَوٰتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَآ أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِىٓ أَمْوَٰلِنَا مَا نَشَٰٓؤُا۟ ۖ إِنَّكَ لَأَنتَ ٱلْحَلِيمُ ٱلرَّشِيدُ ﴿87﴾

(88) షుఐబ్ ఇలా అన్నాడు, “ఓ నా జాతి ప్రజలారా! మీరే ఆలోచించండి. ఒకవేళ నేను నా ప్రభువు తరఫు నుండి ఒక స్పష్టమైన సూచనను కలిగి ఉంటే తరువాత ఆయన నాకు తన వద్ద నుండి మంచి ఉపాధిని కూడా ప్రసాదిస్తే, ఏ విషయాల నుండి నేను మిమ్మల్ని వారిస్తున్నానో వాటిని నేనే స్వయంగా చెయ్యటాన్ని నేను ఎంతమాత్రం ఇష్టపడను. నేను నా శక్తి మేరకు మిమ్మల్ని సంస్కరించదలచుకున్నాను. ఇదంతా అల్లాహ్‌పైనే ఆధారపడి ఉంది. ఆయన్నే నేను నమ్ముకున్నాను. ఆయన వైపునకే మరలుతాను.

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّىْ وَرَزَقَنِىْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَاۤ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَاۤ اَنْهٰٮكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِىْۤ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿88﴾

(89) ఓ నా జాతి ప్రజలారా! నాకు వ్యతిరేకంగా ఉన్న మీ మొండి వైఖరి చివరకు నూహ్ జాతిపై లేదా హూద్ జాతిపై లేదా సాలిహ్ జాతిపై పడిన శిక్షయే మీపై కూడా పడే వరకు తీసుకొనిపోదు కదా! లూత్ జాతి వారు మీకు ఎంతో దూరంలో కూడా లేరు. (90) చూడండి! మీ ప్రభువును క్షమాపణ కోరండి. పశ్చాత్తాపంతో ఆయన వైపునకు మరలండి. నిస్సందేహంగా నా ప్రభువు కారుణ్యమూర్తి, ప్రేమించేవాడూను. (91) వారు ఇలా అన్నారు : “ఓ షుఐబ్! నీవు చెప్పే చాలా విషయాలు మాకు అర్థమే కావు. నిన్ను మాలో ఒక దుర్బలుడుగానే మేము చూస్తున్నాము. నీ వంశీయులే గనక లేకుంటే మేము నిన్ను ఎప్పుడో రాళ్ళతో కొట్టి చంపి ఉండేవాళ్ళం. మాపై ఆధిక్యం పొందగలిగేంత శక్తి నీకు లేదు.

وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِىْۤ اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَاۤ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿89﴾

وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْۤا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّىْ رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ﴿90﴾

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰٮكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۖ وَمَاۤ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿91﴾

(92) షుఐబ్ ఇలా అన్నాడు – "ఓ నా జాతి ప్రజలారా! మా వంశం వారు మీపై అల్లాహ్ కంటే ఎక్కువ ఆధిక్యం గలవారా? మీరు అల్లాహ్‌ను మాత్రం పూర్తిగా వెనక్కి నెట్టేస్తారు. గుర్తుంచుకోండి. మీరు చేస్తున్నవన్నీ అల్లాహ్ పరిధిలోనే ఉన్నాయి. (93) నా జాతి జనులారా! మీరు మీ ఇష్ట ప్రకారం పని చేస్తూ పోండి, నేను నా విధానం ప్రకారం పనిచేస్తూ ఉంటాను. త్వరలోనే మీకు తెలిసిపోతుంది. ఎవరిపై అవమానకరమైన శిక్ష పడుతుందో, ఎవరు అసత్యవాదో. మీరూ నిరీక్షించండి. మీతో పాటూ నేనూ నిరీక్షిస్తాను. (94) చివరకు మా తీర్పు సమయం వచ్చేసినపుడు మేము మా కారుణ్యంతో షుఐబ్‌నూ, అతనితో పాటు విశ్వాసులనూ రక్షించాము. దుర్మార్గం చేసిన వారిపై ఒక తీవ్రమైన ప్రేలుడు విరుచుకుపడింది. వారు తమ గృహాలలో చలనము, చైతన్యము లేకుండా ఉండిపోయారు. (95) అక్కడ వారు ఎన్నడూ నివసించనట్లుగా. విను, సమూద్ జాతి వారు విసిరివేయబడినట్లు మద్‌యన్ వారు కూడా దూరంగా విసరివేయబడ్డారు. (96) ఇంకా మేము మూసాను మా సూచనలతో, స్పష్టమైన ఉత్తరువుతో పంపాము (97) ఫిరౌన్ వద్దకు అతని అధికారుల వద్దకు. కాని వారు, ఫిరౌను ఆజ్ఞనే అనుసరించారు. అయితే ఫిరౌను ఆజ్ఞ సరైనది కాదు. (98) తీర్పుదినం నాడు అతడు తన జాతి వారికి నాయకత్వం వహిస్తాడు. తన నాయకత్వంలో వారిని నరకం వైపు తీసుకుపోతాడు. అది ఎంత నికృష్టమైన గమ్యస్థానం!

(99) ప్రపంచంలో కూడా వారిపై శాపం పడింది. ప్రళయం నాడు కూడా పడుతుంది. వారికి దొరికే ప్రతిఫలం ఎంత చెడ్డది.

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ؕ
وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ؕ اِنَّ رَبِّيْ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿92﴾

وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ؕ
سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ
هُوَ كَاذِبٌ ؕ وَارْتَقِبُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ﴿93﴾

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا
الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۙ ﴿94﴾

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا
بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿95﴾ ع 8 12 8

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ ﴿96﴾

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ
اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿97﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ
وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿98﴾

وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ ﴿99﴾

ذٰلِكَ مِنۡ اَنۡۢبَآءِ الۡقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيۡكَ مِنۡهَا
قَآٮِٕمٌ وَّحَصِيۡدٌ ﴿100﴾

وَمَا ظَلَمۡنٰهُمۡ وَلٰـكِنۡ ظَلَمُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ فَمَاۤ
اَغۡنَتۡ عَنۡهُمۡ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِىۡ يَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ
اللّٰهِ مِنۡ شَىۡءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمۡرُ رَبِّكَ‌ؕ وَمَا زَادُوۡهُمۡ
غَيۡرَ تَتۡبِيۡبٍ ﴿101﴾

(100) ఇవి కొన్ని పట్టణాల గాథలు, వాటిని మేము నీకు వినిపిస్తున్నాము. ఈ పట్టణాలలో కొన్ని ఇప్పటికీ నిలబడి ఉన్నాయి. కొన్ని నాశనం అయ్యాయి.
(101) మేము వారికి అన్యాయం చేయలేదు. వారు తమకు తామే అన్యాయం చేసుకున్నారు. నీ ప్రభువు ఆజ్ఞ వచ్చినపుడు అల్లాహ్ తప్ప వారు ప్రార్థిస్తూ వచ్చిన దేవుళ్ళు వారిని ఏ విధంగానూ పనికి రాలేదు. వారు వారికి వినాశనం, విధ్వంసం తప్ప ఏ లాభాన్ని చేకూర్చలేదు.

74 – 99 వాక్యాల వివరణ :

వాక్యాల సంబంధం : వెనుకటి వాక్యాల్లో దైవదూతలు ఇబ్రాహీమ్ (అ) వద్దకు వచ్చారని, ఆయనకు ఇస్హాఖ్ గురించిన శుభవార్త ఇచ్చారని పేర్కొనబడింది.

ఇప్పుడు ఈ వాక్యాల్లో ఆ దైవదూతలు లూత్ జాతిని నాశనం చేసేందుకు వచ్చారనీ వారిని నాశనం చేసివేసారని పేర్కొనబడింది. ఇదేవిధంగా షుఐబ్ జాతి నాశనం అయ్యింది. ఇంకా ఫిరౌన్ జాతి నాశనం అయ్యింది. ఎందుకంటే వీరందరూ అల్లాహ్ ప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. దేవుని ఏకత్వపు సందేశాన్ని ధిక్కరించారు. దీనివల్ల తెలిసేదేమిటంటే అల్లాహ్ ప్రవక్తనూ, గ్రంథాన్నీ తిరస్కరించరాదు.

74 : ఇబ్రాహీము మనస్సు నుండి భయం తొలగి కుమారుని, మనవడి శుభవార్త అందిన తరువాత లూత్ జాతి గురించి ప్రస్తావించారు. అక్కడ లూత్ మరియు కొందరు విశ్వాసులు కూడా ఉన్నారని, మరి వారి సంగతేమిటని విన్నవించుకున్నారు. ఎందుకంటే ఇబ్రాహీమ్ (అ) దయామయులు, మృదు మనస్కులు. కీడు కలిగించే వారికి ప్రతీకారం తీర్చుకోవడానికి తొందరపడేవారు కారు. ఎల్లప్పుడూ అల్లాహ్‌ను ప్రార్థిస్తూ ఉండేవారు.

76 : ఈ విషయంపై ఏమీ మాట్లాడవద్దని ఇబ్రాహీమ్‌ను దైవదూతలు వారించారు. దైవ నిర్ణయం అయిపోయింది. వారిపై దైవశిక్ష తప్పక అవతరిస్తుంది. ఏ ప్రార్థనగానీ, సిఫారసుగానీ ఇక దాన్ని తొలగించలేదు.

కొన్ని ఉల్లేఖనాల్లో మగ సంతానం అల్లాహ్ అనుగ్రహమని ప్రస్తావించబడింది. అదేవిధంగా అవిధేయుల వినాశనం కూడా అల్లాహ్ అనుగ్రహమే. ఎవరికైనా ఏదైనా శుభవార్త ఇవ్వబడితే అల్లాహ్‌కు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవాలి. ఒక ఉల్లేఖనంలో ఇబ్రాహీమ్ (అ) పొలంలో పని చేస్తున్నప్పుడు దైవదూతలు వచ్చారని ఉంది. పని ముగించుకొని రెండు రకాతులు నమాజ్ చదివి సలామ్ చేసారు.

77 : దైవదూతలు ఇబ్రాహీమ్(అ) వద్ద నుండి బయలుదేరి యువకుల రూపంలో లూత్ (అ) వద్దకు వచ్చారు. లూత్ వారిని ఆ వేషంలో చూసి కలవరపడ్డారు. ఈ రోజు నాపై ఒక పెద్ద ఆపద వచ్చి పడిందని మనసులో భావించారు. నేను ఈ అతిథులను ఆ అల్లరి మూకల నుండి ఎలా రక్షించగలను అని భయపడ్డారు.

78 : లూత్ జాతివారికి అందమైన యువకులు వచ్చారనే వార్త అందింది. వారితో మహా పాపకార్యం చేసేందుకు పరుగెత్తుతూ వచ్చారు. ఎందుకంటే ముందు నుంచే ఆ జాతివారు స్వలింగ సంపర్కానికి అలవాటు పడ్డారు. వారిలో సిగ్గూ లజ్జా ఏమీ లేకుండా పోయాయి. వారు అతిథుల వైపు తమ చేతులను చాచుతున్నప్పుడు

లూత్ (అ) అతిథులను రక్షిస్తూ వారికి ఇలా హితబోధ చేసారు, “ఓ నా జాతి ప్రజలారా! మీకు కావాలంటే నా కుమార్తెలు ఉన్నారు. మీరు వీరిని వివాహం చేసుకోండి. అన్నివిధాలా వీరే మీ కొరకు పరిశుద్ధులు. చూడండి, అల్లాహ్‌కు భయపడండి. వ్యభిచారం, స్వలింగసంపర్కం మొదలైన వాటికి గురిఅయి అవిధేయత చూపకండి. అతిథులను హింసించి నన్ను అవమానానికి గురిచేయకండి. మీలో ఒక్కరైనా మంచివారు లేరా?

79 : ఆ పాపాత్ములు లూత్ పలుకులను ఏమాత్రం వినిపించుకోలేదు. అశ్లీలంగా వ్యవహరిస్తూ ఓ లూత్! మాకు స్త్రీల పట్ల ఏమాత్రం ఆసక్తి లేదు. మాకు ఏం కావాలో కూడా నీకు తెలుసు. మా దాహం తీర్చుకోవడానికి ఈ అందమైన యువకులే సరయిన వారు, వారు నీ దగ్గర ఉన్నారు అని అన్నారు. (తైసీరుర్రహ్మాన్)

80 : శక్తి అంటే కండబలం లేదా సంతానబలం. తన వర్గం, కుటుంబం ఆధారం అంటే నాకు శక్తి ఉంటే అతిథులను రక్షించి నన్ను అవమానం పాలు చేసుకోను. ఇలా ఆలోచించడం అల్లాహ్‌ను నమ్ముకోవటానికి వ్యతిరేకం కాదు. ఎందుకంటే బాహ్యంగా వనరులు ఉపయోగించి ఆతరువాత అల్లాహ్‌పై భారం వేయాలి. దీనివల్ల తెలిసిందేమిటంటే, అల్లాహ్ ప్రవక్తలకు అగోచర జ్ఞానంగానీ, సంపూర్ణ అధికారాలు గానీ ఉండవు. కాని ఈనాడు చాలామంది ఇలాంటి మూఢనమ్మకాలకు గురవుతున్నారు. ఒకవేళ లూత్ (అ) కు అధికారాలే ఉంటే తన నిస్సహాయతను బహిర్గతం చేయరు. లూత్ (అ) ప్రతి విషయంలో అల్లాహ్‌నే నమ్ముకునేవారు.

81 : దైవదూతలు లూత్ (అ) నిస్సహాయత, అతని జాతి దుర్మార్గాన్ని చూసి ఇలా అన్నారు, “ఓ లూత్! నిరాశ చెందకండి. ఇకమీదట మీకు వీళ్ళ బెడద ఉండదు. తెల్లవారే ముందు మీ భార్యను తప్ప మీ ఇంటి వారినందరినీ తీసుకొని బయలుదేరండి. తెల్లవారిన వెంటనే ఈ పట్టణం నాశనం చేయబడుతుంది.

మద్‌యన్ అనే తెగలో దైవప్రవక్త షుఐబ్ (అ) సందేశ ప్రచారం చేసారు. తౌరాతులో ఖుతూరహ్ (Keturah) అనే స్త్రీ ద్వారా ఇబ్రాహీమ్ (అ)కు ఆరుగురు కుమారులు జన్మించారని, అందులో ఒకరి పేరు, “మద్‌యాన్” అని ఇదే అరబీలో మద్‌యన్‌గా మారిందని, ఇతని సంతానం సముద్ర తీరాన స్థిరపడ్డారని, అందులోనే షుఐబ్ (అ) జన్మించారని, బనీ ఇస్రాయీలు వీరిని బనీ ఖుతూరహ్ అనేవారని ఉంది.

(1) షుఐబ్ ఇలా అన్నారు – అల్లాహ్‌నే ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప ఇతర ఆరాధ్యులెవ్వరూ లేరు. కొలతల్లో, తూనికల్లో ద్రోహం చేయకండి. అన్యాయంగా అల్లకల్లోలాలు, ఉపద్రవాలు సృష్టించకండి. దోపిడీలు చేయకండి. నేను మిమ్మల్ని సంతోషంగా చూస్తున్నాను. కాని మీరు కఠిన శిక్షకు గురవుతారని భయపడుతున్నాను.

(2) ప్రజలు ఇలా అన్నారు : “నువ్వు నీ ఇష్టం వచ్చిన విధంగా అల్లాహ్‌ను ప్రార్థించుకో కాని ఇతరుల తాత ముత్తాతలు నడిచే మార్గం నుండి వారిని తప్పించాలని నీ నమాజు బోధిస్తుందా? మా ధనానికి మేమే అధికారులము. నీ బోధనలు నీ దగ్గరే ఉంచుకో. ప్రపంచంలో నువ్వు ఒక్కడివే సత్యవంతుడివిలా ఉన్నావే!”

(3) అప్పుడు షుఐబ్ (అ) ఇలా అన్నారు – “నాకు అల్లాహ్ దివ్యజ్ఞానం, వివేకం ప్రసాదించిన తరువాత మీరు వక్రమార్గం అనుసరిస్తుంటే మిమ్మల్ని వారించడం నా బాధ్యత కాదా? అల్లాహ్ తన అనుగ్రహంతో ధనధాన్యాలు ప్రసాదించిన తరువాత కూడా విధినిర్వహణలో లోటు చేయటం న్యాయమా? మీరెందుకు సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తున్నారు? మిమ్మల్ని ఒక పని నుండి వారించి దాన్ని నేను చేయడం లేదు కదా? నా ఉద్దేశం కేవలం సంస్కరణ మాత్రమే. నా శక్తిమేరకు కృషి చేస్తున్నాను. అదీ దైవ సహాయంతోనే. నేనుకేవలం అల్లాహ్‌నే నమ్ముకున్నాను.

(4) వీరి ప్రాంతం వ్యాపార కేంద్రంగా ఉండేది. అందువల్లే వీరు సిరి సంపదలతో సంతోషంగా ఉండేవారు. కాని తరువాత వారు దుర్గుణాలకు గురయ్యారు. వ్యాపారంలో ద్రోహం తలపెట్టేవారు. కొలతల్లో, తూనికల్లో మోసం చేసేవారు. ఈవిధంగా న్యాయం ధర్మం వారికి తెలియకుండా పోయాయి. వీటి నుండే షుఐబ్ (అ) వారిని వారించారు.

(102) నీ ప్రభువు ఒక దుర్మార్గపు నగరాన్ని శిక్షించదలిస్తే ఆయన శిక్ష ఇలాగే ఉంటుంది. నిజంగానే ఆయన శిక్ష బహు కఠినమైనది, వ్యధాభరితమైనదీను. (103) వాస్తవంగా పరలోక శిక్షకు భయపడే ప్రతి మనిషికీ ఇందులో ఒక సూచన ఉంది. అది మానవులందరూ సమావేశమయ్యే రోజు, ఆ రోజు జరిగేదంతా అందరి కళ్ళముందే జరుగుతుంది.	وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِىَ ظَالِمَةٌ ۗ اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿102﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ۗ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿103﴾

(5) పై వాక్యాలను గమనించండి. “నువ్వు నమాజ్ చేస్తావు, దానికి తోడు మమ్మల్నెందుకు వారిస్తావు? అప్పుడు షుఐబ్ (అ) ఇలా అన్నారు, ఇదే నా అసలు బాధ్యత. సత్యం నా ముందుకు వచ్చిన తరువాత దాన్ని ప్రకటించకుండా ఎలా ఉండను? అయితే దాన్ని స్వీకరించడం, స్వీకరించకపోవడం మీ వంతు. ఇందులో ఏమీ బలవంతం లేదు.

దీనివల్ల తెలిసిందేమిటంటే, ఒక వ్యక్తి తాను ఆచరిస్తూ ఇతరులను కూడా దాన్ని గురించి తెలియజేయాలి.

(6) సత్య స్వీకరణ మార్గంలో శత్రుత్వం గర్వం, అహంకారం, అవరోధాలుగా పనిచేస్తాయి. అంటే ఆ జాతి నాయకులు షుఐబ్ (అ)ని శత్రువుగా భావించారు. అందువల్లే షుఐబ్ (అ) నా శత్రుత్వం వల్ల సత్యాన్ని తిరస్కరించి దైవశిక్షకు గురికాకండని హితవు చేసారు. (తర్జుమానుల్ ఖుర్ఆన్)

91 : వ్యాపారంలో మోసం చెయ్యవద్దని అంటున్నావు. మరి మా వ్యాపారమే నడవదు. నీ మాటలు మా బుద్ధికి అందనివి.

94 : ఇక్కడ షుఐబ్ జాతి ఒక భయంకరమైన కేక ద్వారా నాశనం చేయబడింది. అంటే వారిపై కఠిన శిక్షా మేఘాలు కమ్ముకున్నాయి. మొదట ఒక మేఘం ద్వారా అగ్ని జ్వాలలు, నిప్పురవ్వలు పడసాగాయి. ఆ తరువాత దాన్నుండి భయంకరమైన శబ్దం వచ్చింది. దీనికి తోడు క్రింద నుండి భూకంపం వచ్చింది. అందరూ ఒక్కసారిగా మరణించారు. వీరు కఠిన శిక్ష నుండి తప్పించుకోవటానికి బోర్లాపడుకున్నారు.

ఈ వాక్యం ద్వారా సమూద్ నాశనం అయినట్లే మద్‌యన్ వారిని కూడా నాశనం చేయడం జరిగిందని తెలుస్తుంది.

96 : మూసాకు ఇవ్వబడిన సూచనల్లో కొన్ని గొప్ప గొప్ప సూచనలు ఉండేవి. చేతికర్ర పాముగా మారటం, మాంత్రికులపై ఆధిక్యం సంపాదించటం లాంటివి. దీని తర్వాత అతని దైవదౌత్యాన్ని శంకించే అవకాశం ఎంతమాత్రం లేదు.

97 : అంటే, ఫిరౌన్ మాటలు న్యాయానికి ధర్మానికి దూరంగా ఉండేవి. అధర్మంగా పాలించేవాడు. అయినా ప్రజలు అతన్నే అనుసరించేవారు. అల్లాహ్ ప్రవక్తను తిరస్కరించేవారు. ఇహలోకంలో ఫిరౌన్‌ను అతని జాతి నాయకునిగా ఎన్నుకున్నది. అందువల్ల తీర్పుదినం నాడు కూడా ఫిరౌన్ తన జాతికి నాయకత్వం వహిస్తాడు. అయితే వీరందరూ నరకంలోనికి పోతారు. అక్కడి నుండి తిరిగి రావడం ఎంతమాత్రం సాధ్యం కాదు.

99 : నరకం లాంటి నీచమైన స్థానం గురించి ప్రస్తావించిన తరువాత ఫిరౌన్ల గురించి ప్రస్తావించబడుతుంది. ఇహపరలోకాల్లోనూ వారు శపించబడ్డారు. అంటే వారు ఎక్కడున్నా దైవ కారుణ్యానికి దూరంగా ఉంటారు. అంటే ఆ పాపాత్ముల అసహ్యకరమైన ఘోరపరాభవం, అవమానాన్ని గురించి సూచించబడింది.

(104) మేము దానిని తీసుకురావటంలో ఏమంత ఆలస్యం చేయటం లేదు. దానికి ఒక గడువు నిర్ణయమై ఉంది. (105) అది వచ్చినపుడు మాట్లాడటానికి ఎవరికీ గుండెలు చాలవు. అల్లాహ్ అనుమతితో ఏమైనా మనవి చేసుకోవడం తప్ప. ఆ రోజున కొందరు దురదృష్టవంతులు, మరికొందరు అదృష్టవంతులు ఉంటారు.

(106) దురదృష్టవంతులు నరకానికి పోతారు. అక్కడ వారు రొప్పుతూ రోజుతూ ఉంటారు. (107) అక్కడ వారు కలకాలం ఉంటారు – భూమ్యాకాశాలు ఉన్నంత వరకు, నీ ప్రభువు ఏదైనా తలిస్తే తప్ప. నిస్సందేహంగా నీ ప్రభువు తాను కోరింది చెయ్యడానికి సర్వాధికారాలు కలిగి ఉన్నాడు. (108) ఇక అదృష్టవంతులు స్వర్గంలో ఉంటారు. అక్కడ వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు. భూమ్యాకాశాలు ఉన్నంతవరకు, నీ ప్రభువు మరేదైనా తలిస్తే తప్ప. ఎన్నటికీ తరగని అనుగ్రహం అది. (109) కనుక ఓ ప్రవక్తా! వారు ఆరాధిస్తున్న దేవుళ్ళను గురించి నీవు సందేహించకు. పూర్వం వారి తాత ముత్తాతలు చేసినట్లుగానే వారు కూడా పూజాపురస్కారాలు చేసుకుంటూ పోతున్నారు. మేము కూడా వారికి ఇవ్వవలసిన దాన్ని వారికి పూర్తిగా ఇస్తాము, ఎటువంటి లోటు లేకుండా. (110) మేము ఇదివరకు మూసాకు గ్రంథాన్ని ప్రసాదించాము. దాని విషయంలో కూడా విభేదించటం జరిగింది. నీ ప్రభువు తరపు నుండి ఒక విషయం ముందే గనుక నిర్ణయించబడి ఉండకపోతే, వీరి విషయంలో ఎప్పుడో తీర్పు జరిగి ఉండేది. వారు దీని విషయంలో అనుమానానికి అయోమయానికి గురయ్యారు. (111) నీ ప్రభువు వారికి, వారు చేసిన సత్కార్యాలకూ పూర్తి ప్రతిఫలాన్ని తప్పకుండా ఇస్తాడు అనేదీ యదార్థమే. నిస్సందేహంగా వారు చేస్తున్నవన్నీ ఆయనకు తెలుసు.

وَمَا نُؤَخِّرُهٗۤ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ؕ ﴿104﴾

يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ
شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ﴿105﴾

فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِى النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ
وَّشَهِيْقٌ ۙ ﴿106﴾

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا
مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿107﴾

وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِى الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا
دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ
عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ﴿108﴾

فَلَا تَكُ فِىْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰۤؤُلَآءِ ؕ مَا يَعْبُدُوْنَ
اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ وَاِنَّا
لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ۧ ﴿109﴾ 9 ع 14 9

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ؕ
وَاِنَّهُمْ لَفِىْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿110﴾

وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ ؕ اِنَّهٗ
بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿111﴾

فَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا
تَطْغَوْا ۚ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿112﴾

وَلَا تَرْكَنُوٓا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ
النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ثُمَّ
لَا تُنْصَرُونَ ﴿113﴾

وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۚ إِنَّ
الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ ذٰلِكَ ذِكْرٰى
لِلذّٰكِرِينَ ﴿114﴾

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿115﴾

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَآ أُتْرِفُوا
فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿116﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّأَهْلُهَا
مُصْلِحُونَ ﴿117﴾

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿118﴾ ۙ

(112) కనుక ఓ ప్రవక్తా! నీవూ, మరలి వచ్చిన నీ సహచరులు నీకు ఆజ్ఞాపించిన విధంగా రుజుమార్గంపై స్థిరంగా ఉండండి. హద్దులను అతిక్రమించకండి. మీ ప్రభువు మీరు చేస్తున్నవన్నీ కనిపెట్టి ఉన్నాడు. (113) ఈ దుర్మార్గుల వైపు ఎంతమాత్రం మొగ్గకండి. అలాచేస్తే నరకాగ్ని మిమ్మల్ని చుట్టుకుంటుంది. మిమ్మల్ని అల్లాహ్ నుండి కాపాడగల సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ ఎవ్వడూ మీకు దొరకడు. ఎటువైపు నుండీ మీకు సహాయం లభించదు. (114) నమాజును స్థాపించు, పగటి రెండు చివరి సమయాల్లోనూ, కొంత రాత్రి గడిచిన తర్వాతనూ, వాస్తవంగా సత్కార్యాలు దుష్కార్యాలను దూరం చేస్తాయి. అల్లాహ్‌ను గుర్తుంచుకునే వారికి ఇది ఒక జ్ఞాపిక. (115) సహనం కలిగి ఉండు. అల్లాహ్ సత్కార్యం చేసేవారి ప్రతిఫలాన్ని ఎన్నటికీ వృధా చేయడు. (116) నీకు పూర్వం గతించిన జాతులలో ప్రజలను భూమిపై కల్లోలాన్ని రేకెత్తించకుండా నిరోధించే సజ్జనులు ఎందుకు లేరు? ఉన్నా వారు చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే. వారిని మేము ఆ జాతుల బారి నుండి రక్షించాము. దుర్మార్గులు ఐహిక సుఖాల వెంటపడ్డారు. ఆ సుఖసాధనాలు వారికి పుష్కలంగా ఇవ్వబడ్డాయి. ఏది ఏమైనా వారు దోషులే. (117) నీ ప్రభువు అన్యాయంగా పట్టణాలను నాశనం చేసేవాడు ఎంతమాత్రం కాదు. వాటి ప్రజలు సంస్కరించే వారైనప్పటికీ.

(118) నీ ప్రభువు తలచుకుంటే మానవులందరినీ ఒకే వర్గంగా చెయ్యగలిగేవాడే. అయితే వారు విభేదాలకు గురవుతూనే ఉన్నారు.

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ
كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿119﴾

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ
بِهِ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ
وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿120﴾

وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ
مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿121﴾

وَانتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿122﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿123﴾ 10 ع 14 10

(119) అయితే నీ ప్రభువు కరుణించినవారే వక్రమార్గాలకు గురికాకుండా ఉంటారు. ఆయన వారిని దీని కొరకే సృష్టించాడు. "నేను నరకాన్ని జిన్నాతులతో మానవులతో నింపుతాను" అని నీ ప్రభువు అన్నమాట నెరవేరింది. (120) ప్రవక్తా! మేము నీకు వినిపిస్తున్న ఈ ప్రవక్తల గాథల ద్వారా నీ హృదయాన్ని శక్తిమంతం చేస్తున్నాము. వాటి ద్వారా నీకు యదార్థానికి సంబంధించిన జ్ఞానం లభించింది. విశ్వాసులకు హితవూ, జాగృతీ పొందే భాగ్యం కలిగింది. (121) ఇక అవిశ్వాసులతో ఇలా అను : "మీరు మీ పద్ధతి ప్రకారం పనిచేస్తూ ఉండండి. మేము మా పద్ధతి ప్రకారం పనిచేస్తూ ఉంటాము. (122) మీరూ వేచి ఉండండి. మేమూ వేచి ఉంటాము. (123) ఆకాశాలలో భూమిలో దాగి ఉన్నవన్నీ అల్లాహ్ అధీనంలోనే ఉన్నాయి. విషయాలన్నీ ఆయన వైపునకే మరలింపబడతాయి. కనుక ప్రవక్తా! నీవు ఆయన్నే ఆరాధించు, ఆయన్నే నమ్ముకో. మీరు చేస్తున్నదంతా నీ ప్రభువుకు తెలియకుండా లేదు.

100 – 123 వాక్యాల వ్యాఖ్యానం

వాక్యాల సంబంధం : వెనుకటి వాక్యాల్లో కొన్ని జాతుల వినాశనం గురించి ప్రస్తావించబడింది. ఎందుకంటే వారు దేవుని ఏకత్వాన్ని, దైవదౌత్యాన్ని, తీర్పుదినాన్ని తిరస్కరించారు. ఇప్పుడు ఈ వాక్యాల్లో అల్లాహ్ సత్య తిరస్కారులను ఉభయలోకాల్లోనూ నాశనం చేస్తాడనీ, భూలోకంలో అవిశ్వాసులను, విగ్రహారాధకులనూ, నాశనం చేసి విశ్వాసులకు సహాయం చేస్తాడనీ పేర్కొనబడింది. ఇంకా తీర్పుదినం నాడు, సత్య స్వీకారులు మాత్రమే సాఫల్యం పొందుతారు. స్వర్గ సుఖాలను అనుభవిస్తారు. సత్య తిరస్కారులు తీర్పుదినం నాడు నరకంలో ప్రవేశిస్తారు. అక్కడ వ్యధాభరితమైన శిక్ష ఉంది.

100 : పూర్వపు జాతుల, ప్రవక్తల గాథలను వినిపించి ఇవి కొన్ని పట్టణాల గాథలని, వీటిలో కొన్ని పట్టణాలు ఇప్పటికీ ఉన్నాయని, కొన్ని నాశనం అయిపోయాయని చెప్పటం జరిగింది.

101 : అంటే, అల్లాహ్ వారిని నాశనం చేసి వారి పట్ల అన్యాయంగా ప్రవర్తించలేదు. వారు తమకు తామే అన్యాయం చేసుకున్నారు. మా ప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. వారిని వ్యతిరేకించారు. మా శిక్ష వస్తే వారి అసత్యపు ఆరాధ్యులు వారికి ఎలాంటి సహాయం చేయలేదు. వారి ఆరాధన వారిన నరకం పాలు చేసింది. లాభం సంగతి అలా ఉంచి వారిని నష్టానికే గురిచేసింది. (ఇబ్నె కసీర్)

102 : అబూ మూసా అష్అరీ (రజి) ఇలా ఉల్లేఖిస్తున్నారు – ప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారు – "అల్లాహ్ విగ్రహారాధకులను, పాపాత్ములను, హింసించేవారిని వ్యవధినిస్తూ పోతాడు. కాని వారిని పట్టుకుంటే వదలడు" అబూ మూసా (ర) ఇలా అంటున్నారు, "ఆ తరువాత ప్రవక్త (స) ఈ వాక్యాన్ని పఠించారు." (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.4686) (అహ్సనుల్ బయాన్)

103 : అందరినీ లెక్క తీసుకోవడానికి ఒకచోట చేర్చటం జరుగుతుంది. ఇంకోవిధంగా ఆ రోజు సాక్ష్యమివ్వబడుతుంది అని వ్యాఖ్యానించబడింది. ఇబ్నె మస్ఊద్ (ర) ఇలా ఉల్లేఖించారు : "ప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారు – "అవిధేయులు మాత్రమే ఉండే కాలంలోనే తీర్పుదినం సంభవిస్తుంది." (సహీహ్ ముస్లిమ్ – హ.నెం.5243). తీర్పుదినం ఎప్పుడు సంభవిస్తుందో, మరణం ఎప్పుడు వస్తుందో ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఇవన్నీ అల్లాహ్ అధీనంలోనే ఉన్నాయి. (తైసీరుర్రహ్మాన్)

104 : అల్లాహ్ (త) తీర్పుదినానికి ఒక వ్యవధి, సమయం నిర్ణయించి ఉన్నాడు, ఆ వ్యవధి పూర్తవగానే, ఆ సమయం రాగానే ఒక్క నిమిషం కూడా ఆలస్యం జరుగదు.

105 : మాట్లాడలేరు అంటే అల్లాహ్ ముందు వాదించటానికి, సిఫారసు చేయటానికి ఎవ్వరికీ ధైర్యం ఉండదు, ఆయన అనుమతి ఇస్తే తప్ప.

హదీసులో ఇలా ఉంది, "ఆ రోజు ప్రవక్తలు తప్ప ఎవ్వరూ మాట్లాడలేరు, అయితే వారు కూడా "దేవా! మమ్మల్ని రక్షించు, మమ్మల్ని రక్షించు" అనే ప్రార్థిస్తూ ఉంటారు. (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.6885)

107 : ఈ పదాల వల్ల కొందరు అవిశ్వాసులు శిక్ష ఎల్లప్పుడు ఉండదనీ, తాత్కాలికంగా ఉంటుందని భావిస్తారు. ఎందుకంటే అరబ్బుల వాడుక పదాలను ఇక్కడ ఉపయోగించటం జరిగింది.

దీని అర్థం ఏమిటంటే అవిశ్వాసులు, విగ్రహారాధకులు నరకంలో ఎల్లప్పుడూ ఉంటారు. ఆ రోజు ఈ భూమి ఇంకో భూమిలా, ఈ ఆకాశం ఇంకో ఆకాశంలా మారిపోతాయి. ఇవి ఎల్లప్పుడూ ఉంటాయి. ఇహలోక భూమ్యాకాశాలు నాశనం అయిపోతాయి. (ఇబ్నె కసీర్). ఇమామ్ షౌకానీ దీన్ని గురించి అనేక వ్యాఖ్యానాలు చేసారు. (ఫత్హుల్ ఖదీర్) (అహ్సనుల్ బయాన్)

108 : అంటే, పుణ్యాత్ములు స్వర్గంలో ఎల్లప్పుడూ ఉంటారు. వారిపై ఎల్లప్పుడూ దైవానుగ్రహాలు ఉంటాయి. వారికి ప్రసాదించబడిన కారుణ్యం ఎన్నటికీ తరగదు.

109 : అంటే, ఇహలోకంలో వారికి లభించవలసినదంతా లభిస్తుంది. కాని వారి సంపాదనకు ప్రతిఫలం కూడా అనుభవించవలసి ఉంటుంది. అక్కడ వారి శిక్షను తగ్గించటం గానీ, వ్యవధి నివ్వటంగానీ జరగదు. (దావతుల్ ఖుర్ఆన్)

110 : మేము మూసాకు తౌరాతు ప్రసాదించామని అందులో ప్రజలు రెండు వర్గాలుగా మారారని కొందరు విశ్వసించారని, మరికొందరు తిరస్కరించారని, కొందరు ఆదేశాలను పాటించారని, మరికొందరు పాటించలేదని, అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) కు తెలిపి ప్రవక్త (స)ను ఓదార్చాడు. ఖుర్ఆన్ పట్ల కూడా అవిశ్వాసుల ప్రవర్తన చూసి నిరాశ చెందవద్దని ఒకవేళ అల్లాహ్ ఒక నిర్ణయం తీసుకోబడకుండా ఉంటే, వాళ్ళ గురించి ఎప్పుడో తీర్పు జరిగి ఉండేదని చెప్పాడు. ఇంకోవిధంగా ఆలోచిస్తే అల్లాహ్ కారుణ్యం ఆయన ఆగ్రహాన్ని అధిగమించింది. అందువల్లే అల్లాహ్ వారికి వ్యవధినిచ్చాడు. శిక్షించటంలో తొందరపడలేదు. వాస్తవమేమిటంటే అవిశ్వాసులు ఖుర్ఆన్ విషయంలో అనుమానానికి గురయ్యారు.

111 : అల్లాహ్ (త) తీర్పుదినం నాడు గతించిన జాతులన్నింటినీ సమావేశపరుస్తాడు. ప్రతి ఒక్కరికీ పూర్తి ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదిస్తాడు, సత్కార్యం అయితే పుణ్యఫలం లభిస్తుంది. దుష్కార్యం అయితే చెడు ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది. వారు చేసే ఏ కార్యం కూడా అల్లాహ్‌కు తెలియకుండా లేదు – అది చిన్నదైనా పెద్దదైనా, మంచి అయినా చెడు అయినా సరే.

ఈ వాక్యంలో పుణ్యాత్ములకు స్వర్గం గురించి వాగ్దానం చేయబడింది. పాపాత్ములకు నరకం గురించి హెచ్చరించబడింది. 112వ వాక్యంలో ప్రవక్తనూ ప్రారంభంలో నిస్సహాయత స్థితిలో ఇస్లాం స్వీకరించిన అనుచరులనూ ఉద్దేశించి ఈ క్రింది హితబోధ చేయబడింది –

(1) నిర్దేశించిన దానిపై స్థిరంగా ఉండండి. ఆదేశాలను పాటించండి.

(2) హద్దులను మీరకండి. ప్రతీకారం కొరకు ఉరకలు వేయకండి. కలహాలకు దూరంగా ఉండండి.

(3) నిస్సహాయుని వలె ప్రవర్తించకండి. పిరికితనం ప్రదర్శించకండి.

(4) నమాజును స్థాపించండి, మీ శక్తికి మూలం ఇదే. ఇది గొప్ప ఘనకార్యం. సత్కార్యాలు దుష్కార్యాలను రూపుమాపుతాయి.

ఇబ్నె మస్‌ఊద్ (ర) ఇలా ఉల్లేఖిస్తున్నారు : "ఒక వ్యక్తి ఒక అన్సారీ స్త్రీని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. తరువాత పశ్చాత్తాపం చెంది, ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చి విన్నవించుకున్నాడు. అప్పుడు ఈ వాక్యం అవతరించింది. ఈ వాక్యం విని 'ఇది నా గురించేనా' అని ప్రశ్నించాడు. "కాదు, ఇలా చేసిన ప్రతి ఒక్కరికీ అని" ఆయన (స) అన్నారు. (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.495)

ఉస్మాన్ (ర) ఇలా ఉల్లేఖిస్తున్నారు : ప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారు – "ఒక విశ్వాసి చక్కగా వుజూచేసి వినయవిధేయతలతో ఫర్జ్ నమాజ్ చేస్తే, అది అతని పూర్వపు పాపాలకు పరిహారం అయిపోతుంది. అయితే అతను మహాపాపాలకు దూరంగా ఉండాలి." (ముస్లిం)

(5) సహనం వహించండి. అల్లాహ్ పుణ్యాత్ముల ప్రతిఫలాన్ని వృధా చేయడు. చివరకు సాఫల్యం వారినే వరిస్తుంది.

(6) పూర్వపు జాతులలో పుణ్యాత్ములు, సంస్కర్తలు లేనందువల్లే అవి నాశనం చేయబడ్డాయి. అన్యాయాన్నీ, అధర్మాన్నీ అడ్డుకునేవారు ఎవరూ లేకపోయారు. ఒకవేళ వాటిలో మంచిని గురించి బోధించేవారూ, చెడును నిర్మూలించేవారు ఉంటే ఎన్నడూ అలాంటి పరిస్థితి వచ్చేది కాదు. ఎందుకంటే పుణ్యాత్ములూ, సంస్కర్తలు ఉన్నచోట దైవశిక్ష అవతరించదు.

(7) గుర్తుంచుకోండి! ప్రపంచంలో భేదాభిప్రాయాలు ఆచరణలో వివిధ రకాలుగా ఉండటం తప్పనిసరి. అందరూ ఒకే మార్గాన్ని అనుసరించటం, అందరి ఆలోచన ఒకేలా ఉండటం జరగని పని. విశ్వసించేవారు, తిరస్కరించేవారు, పుణ్యాత్ములు, పాపాత్ములూ ఉండటం ఈలోకం ధర్మం. అయితే మీ బాధ్యత మీరు నిర్వర్తిస్తూపోవాలి.

120 : ఈ వాక్యంలో పూర్వం ప్రవక్తల గాథలు ప్రస్తావించటంలోని ఖుర్‌ఆన్ ఉద్దేశం తేటతెల్లమయింది.

(1) వారు విశ్వసించటం లేదని నిరాశ చెందవద్దు, సందేశ ప్రచారం, సంస్కరణలు నిన్ను తొందరపాటుకు గురిచేస్తున్నాయి. గతించిన ప్రవక్తలతో కూడా ఇలాగే ప్రవర్తించటం జరిగిందని, ఇంతకంటే ఘోరంగా వ్యవహరించటం జరిగిందని, దీనికి ఏమాత్రం నిరాశ చెందవద్దని ధైర్యం చెప్పబడింది.

(2) ఈ గాథలు సత్యాన్ని బహిర్గతం చేస్తాయి. వాటిలో సత్యానికి సంబంధించిన స్పష్టమైన సూచనలు ఉన్నాయి. ఇవన్నీ అల్లాహ్ వ్యవస్థలో ఎలాంటి మార్పులు ఉండవని సూచిస్తాయి.

(3) వీటిలో బోధనలు, ఉపదేశాలు ఉన్నాయి. వీటిని వినేవారికి గుణపాఠం లభిస్తుంది ఇవి నిద్రపోయే వారిని, ఏమరుపాటులో పడి ఉన్నవారిని మేల్కొలుపుతాయి.

(4) విశ్వాసులకు ఇది జ్ఞాపికలాంటిది. అంటే సత్యాన్ని గుర్తుచేస్తుంది. అలసత్వాన్ని దూరం చేస్తుంది.

ఈ విషయాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని ఖుర్ఆన్ గాథలను పఠిస్తే సమస్యలన్నీ పరిష్కారమవుతాయి. ఈ సూరా సత్యప్రకటనల ద్వారా ప్రారంభమయింది. వెనుకటి జాతులకు కూడా ఈ సందేశమే ఇవ్వబడిందని తెలుపబడింది. ఆ వెంటనే సూరా ముగుస్తుంది. చివరి మూడు వాక్యాల్లో హితోపదేశాలు ఉన్నాయి.

(1) సత్య తిరస్కారులకు ఎల్లప్పుడూ ఉపదేశించే వాటినే ఉపదేశించమని ఆదేశించబడింది. అంటే, మీ బాధ్యత మీరు నిర్వర్తించండి. మా బాధ్యత మేము నిర్వర్తిస్తున్నాము. ఫలితం కొరకు మీరూ నిరీక్షించండి. మేమూ నిరీక్షిస్తున్నాము. ఫలితం ఎప్పటిలా తీర్పు ఇస్తుంది.

(2) అగోచరాలన్నీ అల్లాహ్‌కే తెలుసు. అన్నీ ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి.

(3) మీరూ మీ అనుచరులు ఆయన్నే ఆరాధించండి, ఆయన్నే నమ్మండి. (తర్జుమానుల్ ఖుర్ఆన్).